

Ikt. sz.: HOB-42/3-3/2022.

HOB-1/2022. sz. ülés
(HOB-1/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2022. május 18-án, szerdán, 10 órakor
az Országház Hazai Samu báró termében (földszint 66.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	6
<i>Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	6
<i>Dr. Pintér Sándor expozéja</i>	6
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	9
<i>Dr. Pintér Sándor reflexiója</i>	17
<i>Határozathozatal</i>	24
<i>Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	24
<i>Szalay-Bobrovniczky Kristóf expozéja</i>	25
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	28
<i>Szalay-Bobrovniczky Kristóf reflexiója</i>	35
<i>Határozathozatal</i>	40
<i>Az ülés berekesztése</i>	41

Napirendi javaslat

1. Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
2. Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Kósa Lajos (Fidesz), a bizottság elnöke

Bartos Mónika (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Simon Miklós (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Lukács László György (Jobbik), a bizottság alelnöke
 Dr. Harangozó Tamás (MSZP), a bizottság alelnöke
 Dr. Budai Gyula (Fidesz)
 Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)
 Móring József Attila (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Fazekas Sándor (Fidesz) távozása után Móring József Attilának (KDNP)

A bizottság titkársága részéről

Laban János bizottsági főmunkatárs
 Nagyné Szócs Andrea ügyintéző-titkárnő

Meghívottak

Hozzászóló

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt
 Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszterjelölt

Megjelentek

Dr. Rétvári Bence államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
 Vidoven Árpád államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)
 Dr. Balogh János altábornagy (Országos Rendőr-főkapitányság)
 Dr. Halmosi Zsolt altábornagy (Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság)
 Erdélyi Krisztián dandártábornok (BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság)
 Láng István főigazgató (Országos Vízügyi Főigazgatóság)
 Dr. Tóth Tamás altábornagy (Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága)
 Samu Attila sajtófőnök (Belügyminisztérium, Miniszteri Kabinet)
 Dr. Ruszin-Szendi Romulusz altábornagy (Honvédelmi Minisztérium)
 Dr. Maróth Gáspár nemzeti fegyverzeti igazgató (Honvédelmi Minisztérium)
 Pasztercsák László százados (Honvédelmi Minisztérium)
 Barthel-Rúza Zsolt (Honvédelmi Minisztérium)
 Csigér Daniella Anette (Honvédelmi Minisztérium)
 Vargha Tamás államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
 Dr. Solymosi Gabriella főosztályvezető (Belügyminisztérium)
 Fodor Lilla parlamenti titkár (Belügyminisztérium)

Tóth Szilvia osztályvezető (Honvédelmi Minisztérium)
Fekete Barnabás parlamenti titkár (Honvédelmi Minisztérium)
Pávai Nándor szakértő (Fidesz)
Dr. Sziklai Katalin (Fidesz)
Kéhl Adrienn (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Hegedűs Viktória (Honvédelmi Minisztérium)
Bekes Borbála (Honvédelmi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10.00 óra)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

KÓSA LAJOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntök minden kedves vendéget, a bizottság tagjait a bizottság tulajdonképpen alakuló ülésén, ahol mindjárt a belügyminiszter-jelölt urat, Pintér Sándor urat hallgatjuk meg. Köszöntöm Rétvári Bence államtitkárjelölt urat. Vargha Tamás majd érkezik, ő még nincs jelen. Balogh János tábornok urat, Halmosi Zsolt tábornok urat, Erdélyi Krisztián tábornok urat, Láng István főigazgató urat és dr. Tóth Tamás tábornok urat is köszöntöm. Külön köszöntöm a bizottság kedves tagjait.

Tájékoztatásul szeretném közölni, hogy egy helyettesítés van, Móring képviselőtársunkat helyettesíti Bartos Mónika - ha jól látom, ez van leadva. *(Dr. Lukács László György megérkezik.)* Jó reggelt! Foglalj helyet! *(Megtörténik.)*

Szeretném tájékoztatni a bizottságot arról, hogy egy ellenzéki tag helye még nincs feltöltve, tehát arról még döntenie kell a parlamentnek. Gyurcsány Ferenc, a Demokratikus Koalíció frakcióvezetője tájékoztatott arról, hogy frakcióvezetőként a bizottságba megfigyelőként Vadai Ágnes jelöli. A megbízás visszavonásig érvényes. Ez azt jelenti, hogy ha Vadai Ágnes megjön, akkor ő részt vehet a bizottsági üléseken, és az ő hozzászólási, tanácskozási jogáról nem kell szavaznunk, mert az a házszabály szerint automatikus, ha egy frakció nem rendelkezik bizottsági tagsággal, de ha a frakcióvezető kijelöl egy állandó megfigyelőt, akkor ő hozzászólhat a vitához, viszont nem vehet részt a szavazáson, és a zárt üléseken sem vehet részt. Ez még azonban nincs meg. Ha majd az ellenzék harmadik képviselője taggá válik a parlament megbízása alapján, akkor természetesen ő is részt vesz a munkában.

Most pedig a belügyminiszter-jelölt úr meghallgatása következik. Tulajdonképpen két napirendi pontunk van, két meghallgatás: a belügyminiszter urat hallgatjuk meg, aki egyúttal belügyminiszter-jelölt, illetőleg a Honvédelmi bizottság meghallgatja még a honvédelmi miniszterjelölt urat. Most ezt úgy tervezzük, hogy 10 órától kezdjük, és Pintér Sándor úrnak legkésőbb 11 óra 45 perckor el kell hagynia a termet, nem abban az értelemben, hogy kivezetjük *(Derűltség.)*, hanem muszáj neki elmennie, mert kezdődik a következő bizottsági ülése. Tehát azt javaslom, hogy egy olyan ügyrendi javaslatot fogadjunk el, hogy a miniszterjelölt úr elmondja a szóbeli kiegészítését, expozéját, utána pedig egy körben lehet egyszerre kérdezni és véleményt is mondani, arra a miniszterjelölt úr összefoglalóan válaszol, és 11 óra 45 perckor elengedjük. Erre tettem ígéretet, szeretném betartani, nehogy valami baj érje a ház elejét, hogy utána a többi bizottság munkáját csúsztatjuk az egész napra. *(Móring József Attila megérkezik.)* Megjött Móring József úr is, tehát a helyettesítés sztofnó.

Jelenleg a bizottság teljes létszámban van jelen. Megkezdjük a munkát. A napirendet elfogadja-e a bizottság? Két miniszterjelölt meghallgatása történik meg, sorrendben a belügyminiszter-jelölté és a honvédelmi miniszterjelölté. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A bizottság 8 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta.

Miniszterjelölt úr, öné a szó.

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása

Dr. Pintér Sándor expozéja

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter-jelölt: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Mindenekelőtt szeretném megköszönni azt a munkát, amit az elmúlt időszakban a bizottsággal közösen végeztünk. Külön köszönöm azoknak is, akik nem folytatták a bizottságon belül a tevékenységüket, Bíró Márknak, Hubay Györgynek és Vadai Ágnesnek köszönöm azt az együttműködést, amit sikerült kialakítani a Belügyminisztériummal.

Többször megfordultam a bizottság előtt, beszámolóval, előterjesztésekkel, és egyértelmű volt a támogatása a bizottságnak a belügyi terület irányában. Továbbra is bízom a felhőtlen együttműködés folytatásában a rendészet területén, hisz közös ügyről van szó, és továbbra is elvi alapokon akarom a Belügyminisztériumot vezetni, és ezen a későbbiekben sem kívánok változtatni.

Szeretném előrebocsátani, hogy továbbra is kész vagyok a bizottság javaslatainak a befogadására, megtárgyalására és figyelembevételére. Ez nemcsak a bizottságra vonatkozik, mint egységre, hanem a bizottság valamennyi tagjának az előterjesztésére, javaslatára, illetve ha egy-egy témában külön elképzelése van, azoknak is az értékelésére, közös elemzésére és esetleg közösen a bizottság elé terjesztésére.

A fő feladatok jelen pillanatban a rendvédelem területén. Mindenekelőtt szeretném elmondani, hogy az országban továbbra is rend van. A rendvédelem területén a rendőrség a meghatározó, és ennek a rendőri tevékenységnek az eredménye az állampolgári fegyelem eredménye, a megfelelő jogszabályok létrehozásának az eredménye az, hogy 2010 óta folyamatosan csökken a bűncselekmények száma. Ezt közösen értük el, közösen értük el valamennyi állampolgárral, és szeretnénk ezt a jó kapcsolatot tovább fejleszteni.

Itt kell elmondanom azt is, hogy az állampolgári megbecsülés is folyamatosan nőtt. Az elmúlt év végére az államigazgatási területeken belül a Belügyminisztérium által irányított szerveket hozták a legmegbízhatóbb teljesítésű államigazgatási szervként. Ezt köszönjük az állampolgároknak, és azt mondom, hogy továbbra is bízhatnak mind a személyemben, mind pedig a rendvédelem vezetőiben. Nem kívánok ezen a területen változtatni, hisz megfelelő, kiemelkedő munkát végeztek el, amelyeket nemcsak országon belül, hanem nemzetközileg is támogattak és elfogadtak a környező országok. A pandémia idejét is beleszámíthattuk ebbe, a pandémia idején teljesített feladatokat és természetesen mind a migráció, mind az illegális migráció területén teljesített feladatokat. Épp ezért kértem meg a parancsnoki állományt, hogy jöjjön el erre a bemutatkozó látogatásra, és amennyiben olyan kérdések merülnek fel, amelyeket részleteiben kíván a képviselő hölgy és urak feltenni a további tevékenységre, én kérem, hogy ebben majd engem támogassanak.

A katasztrófavédelem területén is egy jelentős fejlődés volt. Ez a jelentős fejlődés alapot ad arra, hogy a későbbiekben ez ne álljon meg, és megfelelő módon, talán még egy kicsit fokozott módon haladjon előre. Felkészülés a katasztrófavédelem tevékenységének a bővülésére: ne felejtjük el, hogy a kéménysepréstől kezdve a katasztrófák különféle típusainak az elhárítása is a feladatkört jelenti a vízügyi hatósági tevékenységgel bezárólag, ez egy kiemelt tevékenység, és biztonságot nyújt Magyarországi állampolgárainak.

A büntetés-végrehajtás területén volt az egyik legnagyobb fejlődés. Egyértelmű, hogy új épülettömbök jöttek létre, és az új büntetés-végrehajtási törvény gyakorlatba történő áthelyezése, megalkotása is megtörtént. Örömmre szolgál az, hogy a büntetés-végrehajtás a pandémia idején is problémamentesen oldotta meg mind az őrzési feladatokat, mind pedig az egészségügyi feladatokat, amelyek kiterjedtek mind a fogvatartottakra, mind a fogvatartókra.

Az idegenrendészet új területként jelentkezett, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal átalakulásával jött létre, hisz egyre nagyobb teher nehezedett a területre. A kormány úgy döntött, hogy ezt rendészeti eszközökkel kell megoldani. A szervezés, átalakulás megtörtént, de a fejlesztése ennek a koncepciónak megfelelően még előttünk áll. Ennek a koncepciófejlesztésnek a fő felelőse lesz majd tábornok úr a későbbiekben. Tehát mint említettem, teljes tábornoki karban bízom, és a későbbiekben is szeretném, ha együtt tudnánk velük végrehajtani az új feladatokat.

Az egyik nagy feladat a rendészeti területen mindenekelőtt a hivatásos állomány illetményrendezése. Bár az elmúlt időszakban jelentős egyszeri támogatásokat kaptak a kollégáim, szeretném, ha ez rendszeressé válna és beépülne a későbbiekben a havi ellátmányukba, a havi illetményükbe. Ehhez megfelelő kormányzati támogatás és megfelelő parlamenti támogatás szükséges. Kérem a képviselőket, a bizottságot, hogy ebben az erőfeszítésünkben támogasson bennünket.

A hivatásos állomány oktatási és képzés területén is változtatni kell, hisz jelentős az a feladat, ami a későbbi tiszthelyetteseknek, tisztnek a képzését a kor követelményeinek megfelelően tudja alakítani. A tiszthelyettesképzésnek is van egy átalakuló része. Van már egyéves képzésünk, van kétéves technikai képzésünk, és természetesen a négyéves egyetemi képzés teszi fel a koronát erre a rendszerre. Szeretnénk, ha az egyetem a tudományos területen is tudna segíteni nekünk ebben, és egyértelmű, hogy a tiszthelyettesi képzésre is új gondolatok és új feladatok várnak.

Teljesítmény. Az eddig teljesítmény, mint említettem, eredményes volt. Azonban a rendészeti politika, a Belügyminisztérium és a hivatásos állomány kapcsolata előírja, megköveteli azt, hogy a későbbiekben a teljesítményt mérni is tudjuk különféle szinten. A teljesítménymérés eddig is sajátja volt már a rendészeti területnek. Szeretném azonban, ha ez még pontosabb, precízebb, mind a szervezetekre kiterjedő lenne, mind pedig meg tudjuk oldani a kiterjesztését az egyénekre.

A hivatásos állomány jelentős mértékben kitett volt a pandémiának. A későbbiekben szeretnénk elérni azt, hogy ha járványhelyzet vagy egyéb helyzet kialakul, akkor olyan egészségügyi támogatást kapjon a hivatásos rend, amelyben a későbbiekben a betegségek megelőzésével részt tud venni továbbra is az ország rendjének és biztonságának a fenntartásában.

Technikai fejlesztéseket is szeretnénk elérni, hisz amelyik ország elmarad a technikai fejlesztésekben, az elmarad a közbiztonságban, elmarad a rend megteremtésének a lehetőségében. Mindenekelőtt kiemelném az informatikai területen történő fejlesztéseket. A rendőrség, a Belügyminisztérium eddig is élen járt az informatikai fejlesztésekben, és azt szeretném, ha ez a későbbiekben még hatványozottabban is megjelenne. Mi saját eszközrendszert alakítottunk ki, saját informatikai bázisokat alakítottunk ki, saját rendszereket üzemeltetünk. Ezt a későbbiekben mindenféleképpen fejleszteni kell. Az ukrán-orosz háború rávilágított arra, hogy nemcsak fejleszteni kell a saját rendszereinket és az elképzeléseink megvalósítását, hanem a védekezésre is lényegesen nagyobb hangsúlyt kell a későbbiekben fektetni, mert egyértelmű, hogy ezek a támadások ma a hadviselés és a különféle államigazgatási szervezetek ellen kifejtett támadásoknak a része lesz. Tehát a védekezésre a későbbiekben jelentős hangsúlyt kell fektetnünk.

Külön kell beszélni az objektumfejlesztésről. Bár létrehoztunk nagy létszám befogadására alkalmas börtönobjektumot, börtönkomplexumokat, ezt még tovább kell fejleszteni, mert amennyiben a jogalkotás a későbbiekben is szigorító jellegű lesz, akkor megfelelő elhelyezést kell biztosítani az újonnan a büntetés-végrehajtás területére érkező fogvatartottak számára.

Személyi kérdések. Még egyszer szeretném mondani, hogy Papp Károly úr, államtitkár úr más beosztást fog kapni, új államtitkárunk lesz, és más területen semmilyen személyzeti változást nem tervezek.

Összefoglalva dióhéjban, ez a Belügyminisztérium célkitűzése a következő időszakra. Azt gondolom, más területei is vannak a Belügyminisztériumnak, kiemelném még a vízügyi tevékenységet, az Országos Vízügyi Főigazgatóságot, azonban miután a Honvédelmi és rendészeti bizottság előtt vagyunk, itt csak a védekezéssel és a katasztrófával való együttműködését szeretném megerősíteni. A további fejlesztési kérdések elsősorban a mezőgazdasági területekkel kapcsolatosak, és majd azon bizottság előtt szeretném ezeket elmondani. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! A „kérdések és vélemények egyben” forduló következik. Ha megengedi, miniszterjelölt úr, feltennék néhány kérdést. Ezt megelőzően hadd mondjam el, hogy az előző négy évben a Belügyminisztérium, nyugodtan mondhatom, kiemelkedően és példásan teljesített az ön vezetésével. Nem egyszerűen arról van szó, hogy a szokásos ügymenetet jól kezelte, a rendvédelmi, biztonsági feladatokat jól ellátta, az egyéb olyan területeket, mint a közfoglalkoztatás vagy a szociális szövetkezetek kezelése, jól végezték, és ennek kapcsán minden mérhető mutató jelentős mértékben javult Magyarországon, ami az ön munkáját dicséri, illetőleg a csapat munkáját, amit ön vezetett, ha pusztán erről lenne szó, már megérdemelné a dicséretet. De az a helyzet, hogy mindezt olyan körülmények között végezte, ahol - nyugodtan mondom - egymásba értek ilyen összefonódó módon az olyan típusú válságok, amelyek önmagában mindegyike képes volt Európában kormányokat megfektetni.

Kezdődött a bevándorlási és migrációs válsággal. Sőt, ha visszaemlékszünk rá, a Honvédelmi és rendészeti bizottság volt az egyik első, emlékszem az ülésre, miniszter úr is részt vett rajta, ahol azt mondtuk, hogy az albán migráció riasztóan megnövekedett, tehát hosszú évek során kétezernél több úgymond idegenrendészeti őrizetbevétel nem történt, amikor az Európai Unió kötelezett minket arra, hogy ezt az intézményt szüntessük meg, onnantól kezdve a rá következő évben 18 ezer migráns, utána 49 ezer, majd a csillagos évig, 250 ezerig felszaladt a szám, miközben azt az eszközt elvette a kezünkből az Unió, amivel egyébként korábban - mert korábban is volt ilyen készítés - az idegenrendészeti őrizet ezt fékezte. Tehát volt a migrációs vonal, amelynek a csúcspontja 2016-2017 volt, utána jött a pandémia, miközben a migrációs válság nem múlt el, csak a kerítésépítés és a határőrizet foganatosításával ezt tudtuk kezelni, majd alig múlt el a Covid, ha egyáltalán, ami elleni védekezést szintén a Belügyminisztérium vezette, aztán jött az ukrán háború, pontosabban nem jött, hanem volt az ukrán háború, mert egy polgárháborúnak álcázott háború Donbasz térségében egyébként 2014 óta zajlik, csak az oroszok ezt nyílt háborúvá változtatták azzal, hogy megtámadták Ukrajnát nyíltan. Az, hogy az ő megfogalmazásuk micsoda a saját mozgósítási meg egyéb törvényi előírásaik miatt, az teljesen mindegy, mivel teljesen nyilvánvalóan mindenki úgy értékeli, talán az oroszokat leszámítva, akik korlátozott, speciális műveleteknek titulálják ezt a háborút, hogy ez egy nyílt háború, ami kapcsán ki lehetett számítani, hogy Ukrajnából viszont olyan menekültek jönnek, szemben a déli határral, akik valóban a háború elől menekülnek, ténylegesen hihető, hogy az életüket, a vagyonukat féltik, és azt kell mondjam, azt is ki lehetett számolni fajlagosan nézve, tehát lélekszámarányosan nézve, hogy hozzánk fog a legtöbb jönni, és ez így is van, Magyarország fogadta az ukrán háború elől menekülőket lélekszámarányosan a legnagyobb mértékben. Ezt is jól kezeltük eddig. Ezért az első

szó a köszöneté, és reméljük, hogy legalább ilyen eredményességgel fogja a következő ciklusban végezni a munkáját.

Azonban van néhány dolog, ami változott, vagy változni látszik, és ezzel kapcsolatban kérném szépen a véleményét. A bizottságban is nagy vita folyt arról, hogy az általunk létrehozott TIBEK, mint a bűnüldözésnek, a bűnmegelőzésnek az egyik kiemelkedő szervezeti formája és együttműködési kerete, létrejön-e, vagy sem. Volt egy csomó aggály, amit később aztán a történések nem igazoltak, mert nem járt semmilyen olyan jelentős érdeksérelemmel vagy alapjogkorlátozással a TIBEK munkája, mint amit korábban vélelmeztek. Ellenben az látszik a számokból, hogy az eredményesség szempontjából jelentős hozzájárulás volt a TIBEK részéről. Ez most átalakul. Arról szeretném megkérdezni, hogy az átalakulás kapcsán mi a véleménye, az új rendszer be tudja-e tölteni azt a szerepet, amit korábban a TIBEK, illetve hogyan képzelik el ennek azt a működését, ami a bűnüldözést, bűnmegelőzést, felderítést segíti.

A következő kérdésem az ukrán menekültekkel kapcsolatos. Tudjuk, hogy az ukrán elnök azt a döntést hozta, hogy a börtönből nemcsak kiengedi az elítélteket azzal, hogy egyébként az ukrán hadsereg mellett harcolnak az oroszok elleni háborúban, hanem fel is fegyverezte őket. Ennek kapcsán már történtek is fegyveres rablások Ukrajnában, amiket vélhetően azok az emberek követtek el, akiket kiengedtek, hasonló cselekményekért voltak elítélve az ukrán börtönökben. Azonban minden józan kalkuláció szerint ezen elemek egy részének az átszivárgása a menekültáradattal és az Európában, illetőleg Magyarországon való megjelenése - mert értelemszerűen Magyarországon jelennek meg - valószínűsíthető, ezzel kapcsolatban tudunk-e valami megelőző eljárást vagy valamifajta védekezést, felderítést végezni, mert ennek a veszélye reális.

Legutolsósorban szintén migráció, de most már a déli határ mentén. Látjuk, hogy ahogy javul az idő, úgy elképesztő mértékben növekszik a nyomás a déli határon. Azt szeretném megkérdezni, hogy hogyan látja a munkájukat, a parlament, a törvényalkotás munkáját, az úgymond jogi eszközökkel való migráció elleni harcban hogyan tudjuk segíteni, vagy mivel tudnánk támogatni, ami itt adott esetben józan ésszel felvethető vagy felmérhető és hasznos is lenne.

Végül az utolsó kérdésem a büntetés-végrehajtással kapcsolatos. Az egész ciklusban, a múlt ciklusban küzdöttünk a büntetés-végrehajtás zsúfoltságával, tehát egyszerűen a fogházak, a fegyházak, a börtönök jelentős mértékben túl voltak terhelve, és emiatt egy csomó eljárás is indult Magyarország ellen, amely kapcsán kártérítéseket is kellett fizetnünk. A túlszűfolttság egyik enyhítési módja az, amit a BM is választott, értelemszerűen új börtönkapacitások építése, illetve a meglévők felújítása. De van egy másik lehetséges út is, amit nem gondoltunk végig - a véleményét kérem ezzel kapcsolatban -, nevezetesen bizonyos cselekmények esetén, ahol egyébként a társadalomra való veszélyesség akár érdekmúlás, időmúlás, bármi más vagy maga a cselekmény jellege kapcsán olyan, hogy a mai jogszabályok személyi szabadság korlátozásával járó büntetést írnak elő, adott esetben ennek a pénzbeni megváltásával szintén lehetne csökkenteni a büntetés-végrehajtás terhelését. Mondok egy konkrét példát. Bizonyos versenyjogi szabályok megsértése esetén az érintett összefogatótól függ természetesen, de a versenyhatóságnak kötelező a feljelentéseket megtenni. Ezek egy része, a versenyhivatal által indított eljárások kilencvenvalahány százaléka sikeres, úgy értem, az ügyek döntő többségében neki van igaza. Ezek egy részében ténylegesen valamilyen személyi szabadság korlátozásával járó büntetés van a résztvevők számára, miközben az a sajátos helyzet, hogy a versenyjogi sérelmes ügyek egy jelentős részében látszik, hogy nem a menedzsmenteken múlik, hanem a tulajdonosok háttérmegegyezésén. Tehát hogy lecsukja a magyar állam a résztvevő

kft., zrt., nyrt. ügyvezetőit, az a tulajdonosnak nem fáj különösebben, ezek nem hosszú büntetések.

Ha egyébként érdemben pénzben suhintanánk meg a résztvevő cégeknek - az is szokott lenni - a tulajdonosi körét valamilyen módon, persze ez egy ilyen vélelem, az jobban fájna, a versenyszabályokat egyébként jobban betartanák, és amúgy a zsúfoltságot bizonyos gazdasági cselekmények esetén és bizonyos speciális szabályok esetén lehetne csökkenteni úgy, hogy sokkal jelentősebb mértékben pénzben sújtanánk őket. Erről mi a véleménye? Van-e ezzel kapcsolatban értelme egyáltalán a gondolkodásnak, vagy igazából ez volumenében nem jelent - ha másért csináljuk, csináljuk - nem jelent érdemi segítséget? Köszönöm szépen a megtisztelő válaszát. Még egyszer a jó közös munka reményében kívánok önnek sok sikert, erőt, egészséget, kitartást a nem könnyű feladathoz!

Más kérdések? *(Jelzésre:)* Alelnök úr!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Említette, hogy jelentősen csökkent az elmúlt időszakban a közterületen elkövetett bűncselekmények száma 2010 óta. Ha néhány számadatot megosztana velünk, illetve néhány bűncselekménytípust említene, akkor ez megtiszteltetés lenne. Úgy érzékeljük, úgy értékeljük, inkább így fogalmaznék, hogy a közterületen elkövetett bűncselekmények száma jelentős mértékben csökkent, és ezáltal a biztonságérzete a honpolgároknak pedig jelentősen nőtt. Köszönjük az elmúlt időszakban végzett munkát. Jó egészséget kívánok önnek és a csapatának is! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Harangozó képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr Tábornok Urak! Az első mondatban nyilván az önök által vezetett állomány munkáját szeretnénk elismerni és megköszönni, és kérjük szépen, ahogy szoktuk, szokták, ezt tolmácsolják is.

Az első kérdés nyilván - a Belügyminisztérium új portfólióját tekintve - nem nagyon tud máshogy hangozni szerintem, minthogy ezt így hogy. Tehát ez micsoda? Ez most jön, vagy megy, az ön tárcája? A titkosszolgálatok elkerültek, az oktatás és az egészségügy a Belügyminisztérium berkein belül. Szerintem még az írói munkásság részében sem biztos, hogy bárkinek a fejében megfordult volna ez ebben az országban, de a miniszter úr biztosan tud néhány mondatot mondani, hogy hogyan jutottak erre. Nem akarok nagyon belemenni a másik két területbe, merthogy más bizottságokban a miniszter úrnak ezeket a kérdéseket fel tudják tenni, hadd menjek végig a saját területünkön. Tudja, miniszter úr, valószínűleg nem leszek rövid, de nagyon megtisztelne, ha megpróbálna tényleg minden egyes kérdésre válaszolni, ahogy szoktuk.

Ami szerintem az egyik legfontosabb - első körben ezt írtam fel magamnak, és aki ismeri a területet, tudja, ön ismeri a legjobban -, utalt is rá valamennyire, az a bérkérdés és az ezzel járó létszámfeszültség és probléma, amely az ön által vezetett összes rendvédelmi szervezet tekintetében jelen van. Mondta, hogy ebben szeretnének előrelépni. Ha én jól értettem, valami olyasmit mondott - de akkor ezt legyen kedves megerősíteni vagy cáfolni -, hogy beépül a bérükbe a hivatásosoknak ez a béremelés. Gondolom, nemcsak erre a 10 százalékos emelgetésre gondolt a miniszter úr, ami eddig volt, és amit nagyjából az infláció már elvitt. Sokkal inkább nekem úgy hangzott, mintha esetleg koncepcionálisan változtatnának azon, amit én igencsak tudnék támogatni, hogy ezt a havi fegyverpénzt háromévente odaadjuk a

kollégáknak, mielőtt leszerelnek, helyett odaadhatnánk nekik minden hónapban, hogy esetleg maradjanak, hogy minden hónapban jól érezzék magukat, legalábbis meg tudjanak élni, és fel tudják nevelni a gyerekeiket. Amit ön elmondott, az azt jelenti, hogy a fegyverpénzt megszüntetik és egy normális béremelésre fordítják, esetleg egy normális béremelést fogunk látni, és a fegyverpénz is megmarad. Erre kíváncsi lennék. Amiről ön beszél, miniszter úr, pontosan tudjuk, hogy az érezhető béremelés ezen a területen százmilliárdos nagyságrend, tehát ha ennél valamivel konkrétabb terveket tudna mondani, az nagyon jó lenne. Szerintem az állomány nagyon kíváncsi lenne rá, hogy ön most erre milyen ütemezéssel és milyen százalékkal mit válaszolna.

Leszerelési tilalom most még van. A kérdésem a következő. Ez elvileg a veszélyhelyzet megszűntével, ha jól értem, el fog múlni. Ezt is legyen kedves megerősíteni, hogy ez a leszerelési tilalom elvész-e. Számítanak-e tömeges leszerelésre? Látják-e, hogy milyen mozgások vannak ezen a területen úgy a tűzoltóknál, mint a bv-nél, a rendőrségnél és egyébként majdnem minden hivatásos szervnél?

A teljesítményértékelést is említette miniszter úr. Van, és biztos, hogy előrelépés ahhoz képest, mintha nem lenne, de mindannyian tudjuk, hogy nem valami jól működik, és akkor most finoman fogalmaztam. Több pénzt fognak-e rá szálni, vagy máshogy fogják ezt csinálni? Említette a szervezeti és személyi értékelést is. Az nem tud teljesítményértékelés lenni, hogy ha egy szervezeti vezető kap egy összeget, és akkor azon belül neki kell kisakkoznia, hogy ki milyen munkát végzett, mert az összeg korlátos. Tehát valójában nem a valódi teljesítményt értékeli, hanem megpróbálják összerakni, hogy hogyan jön ki az a pénz, amit kaptak a teljesítményértékelésre. Ez azért érdekes, miniszter úr, mert ez sok esetben inkább kárt okoz, mint motivációt jelentene. Tehát amikor azért kell valakinek a teljesítményét visszavenni például, mert egyszerűen már nincs fedezet rá, hogy az ő munkáját kifizessék, akkor az nem jó teljesítményértékelési rendszer.

Sosem fogom kihagyni: kérdezem miniszter urat, eljön-e az a pillanat, hogy a szolgálati nyugdíj rendszerének, egy más - nyilván nem a '11-ig tartó rendszernek -, normális szolgálati nyugdíjrendszernek a visszavezetése megtörténjen, amit nagyon várna az állománya, az ön által vezetett egyébként rendkívül fiatal állomány, hogy erre valóban életpályaként tekintsen, és ne 1-2 éves kalandként, ami után leszerel, aztán elmegy bárhova máshova dolgozni, hogy meg tudjon élni, de leginkább a hanyatló nyugatra. A szolgálati nyugdíj továbbra is tabutéma-e? Ez a miniszterelnök úrnak továbbra is valami becsípődése, vagy láthatunk ebben előrelépést? Szerintem ezt nagyon várnák az érintettek.

Nyilván nem lehet megkerülni ebben a bizottságban sem a titkosszolgálatok kérdését. Itt mondanám, hogy nem minden tábornokát hozta el, mert a Nemzeti Védelmi Szolgálat és a Terrorelhárítási Központ vezetőit nem látjuk itt, pedig jogilag egyenjogú, egyenrangú szervek a rendőrséggel és a többi alárendelt szervvel, és nem kicsit például az NVSZ jogkörei is módosulni fognak, és ők pláne ennek a bizottságnak a működését érintik. Itt azt látjuk, hogy az oktatást és az egészségügyet elcserélte a titkosszolgálatokra. Ez egy furcsa lépésnek tűnik a belügyminiszter részéről. A Miniszterelnöki Kabinetiroda, a miniszterelnök kabinetfőnöke, Magyarországon leánykori nevén a propagandaminiszter alá kerülnek ezek a szervek, és az NVSZ-nek is meg lesz kurtítva rendesen a hatásköre. Tehát az ön rálátása és befolyása a korrupcióellenes tevékenység tekintetében, az államigazgatás összes többi szerve tekintetében, ha jól értem, meg fog szűnni. Ennek az okát esetleg tudja-e? Nem voltak elégedettek az ön munkájával vagy ennek a területnek a munkájával? Mi lehet, mi van emögött?

Ha már itt tartunk, a hírek szerint Papp Károly megy a titkosszolgálatokkal együtt a Miniszterelnökségre. Neki lesz-e utódja, ha lehet róla tudni bármit? A pozíció is megszűnik? Legutóbb rendészeti államtitkár volt, és volt főigazgató is. Papp Károly Belügyminisztériumban betöltött szerepét valaki át fogja-e venni, vagy megszűnik az a pozíció? Erre lennék kíváncsi, és szerintem sokan mások is.

Miniszter úr, tény és való - és ezt itt el szoktuk mondani mindannyian, ellenzéki képviselők -, ön azon kevesek közé tartozik, ha nem az egyetlen miniszter, akivel legalább szakmai vonalon lehetett együttműködni az elmúlt években. Ön mellett ül most Rétvári Bence államtitkár úr. Gondolom, hogy a parlamenti államtitkára lesz, vagy sejthető. Én azt szeretném kérdezni miniszter úrtól - és kérni -, hogy elképzelhetőnek tartja-e, hogy a normális emberi kommunikáció, a szakmai kommunikáció fennmarad az ön tárcáját illetően. Ez nem személyeskedés. Ezek tények. Rétvári államtitkár úr egy korábbi pozíciójában sem írásbeli, sem szóbeli kérdésre még érdemi választ nem adott soha. Tehát arra, hogy az elmúlt 18 és 12 évben mi volt, meg hogy Gyurcsány meg Kossuth Lajos, erre mi nem vagyunk kíváncsiak. Ha megkérdezzük miniszter úrtól, hogy mit tudom én, mit tervez ebben vagy abban az ügyben, vagy melyik ügyről mit lehet tudni, akkor fenntartható-e az az állapot, hogy normális, parlamenthez illő, méltó választ fogunk kapni a jövőben is, és nem azt, amit eddig más területen hallottunk.

Amit a katasztrófavédelemmel kapcsolatban kérdeznék miniszter úrtól, azzal kapcsolatos, hogy voltak olyan hírek, hogy a polgári védelem mint olyan, átkerülne a honvédséghez. Az ön részéről szeretném kérdezni - nemsokára a honvédelmi minisztert is meg tudjuk hallgatni -, van-e ennek még mindig valamilyen alapja, ennek a felvetésnek, pletykának, vagy marad a „katvédnél” minden úgy, ahogy volt. Egyébként ön lát-e ebben a koncepcióban bármilyen pozitívumot?

A büntetés-végrehajtás kapcsán mondta miniszter úr, hogy nagy lépést tettek. Igen, ilyen konténeres bv-bővítésekkel. Ön többször 12 új büntetés-végrehajtási intézet építését jelentette be, most már talán két ciklussal ezelőtt, aztán egy ciklussal ezelőtt is, azokból nem sok minden valósult meg, talán egy, vagy egy sem, nem tudom. Az új rendes, zöldmezős teljesen komplex bv-intézetekről - amelyek miatt különböző települések fel is villanyozódtak, hogy munkahely, megélhetés és infrastruktúra kerül a környékükre - letettek-e teljesen? Ezzel a konténeres bv-bővítéssel a létszámhelyzet kezelését lezártak tekintik-e, vagy van ambíció a BM-ben, hogy mégiscsak további börtönöket építsenek a következő időszakban? Itt sem lehet elmenni szó nélkül amellet, miniszter úr, hogy a büntetés-végrehajtás létszámhelyzete kezelendő probléma, és nagyon-nagyon finoman fogalmaztam. Nyilván visszatérve az első pontra, ez elsősorban megélhetési kérdés.

Az informatikai védekezésről mondta miniszter úr, hogy nagyon fontos. Hadd kérdezzek vissza! Ha elmegy öntől az Alkotmányvédelmi Hivatal, az Információs Hivatal, az összes titkosszolgálat, a TIBEK és minden, és ha jól tudom, Rogán miniszter úrnál lesz valami informatikai izé is, nem tudom, valamilyen nagyon fontos informatikai dolog is, akkor milyen eszközzel kíván ön, mint belügyminiszter harcolni az informatikai, titkosszolgálati, szervezett bűnözői vagy bármilyen más, akár katonai támadás ellen - arra majd a következő meghallgatáson rá tudunk kérdezni -, ha az eszközöket pont most veszik ki a kezéből? Abszolút egyetértünk, hogy az informatikai védekezés nagyon fontos. Láttuk, hogy a Külügyminisztériumban is mi történt, ami most már bizonyított. Szerintem sokakban kérdést vet fel, hogy a Külügyminisztérium gyakorlatilag teljes levelezése és ha jól értem, belső rendszerének az oroszok által való feltörése és folyamatos figyelése valami szabálysértési eljárássá szelídült a végére. Ez a védekezés erejét nem annyira mutatja. Nem tudom, a miniszter úrnak erre van-e valami ráhatása, hogy hogy lehet, hogy ebben az ügyben ez van. Én a sajtóból

tájékoztattam attól, aki ezt leírta, hogy valami szabálysértési eljárásban vizsgálják azt az ügyet.

Végül a határvédelemmel kapcsolatban szeretném kérdezni a miniszter urat. A szomszédos országban az orosz agresszorok általi háború zajlik. Egyelőre egy konkrét rakétabecsapódást lehetett detektálni Kárpátalján, legalábbis amiről én hallottam. Azt mindannyian tudjuk, hogy lehet ennek olyan dinamikája, amikor ez nemcsak így lesz. A Magyar Honvédség szintén visszafogott a személyi kapacitásai tekintetében. Kérdezem miniszter urat, hogy a következő években képes lesz-e a Belügyminisztérium a déli határszakasz előerővel való őrzésének biztosítására, vagy továbbra is szükség lesz a magyar honvédek déli határszakaszon való gyakorlatilag határőrzési feladatainak az ellátására nem kis létszámban, ahogy a jelenlegi pillanatig is. Elképzelhető-e, hogy képes egy olyan stabil állományt felállítani a BM, amely a határszakasz folyamatos őrzésére alkalmas lesz, és tudja-e tehermentesíteni a honvédséget e feladat alól? Ahogy elnök úr is mondta, ez már 2015 óta, tehát nem egy-két éve van ígérve, hogy a határvédelem századok felállnak, és úgy fognak működni, hogy másoknak ne kelljen, sem a rendőröknek, se másoknak a határra lemenni, más pozíciót elhagyni, és ne kelljen a Magyar Honvédséget legalábbis egy ilyen szituációban erre kérni.

Ezek lettek volna a kérdéseim. Ami a leginkább érdekel, miniszter úr, mert sok kérdés volt, és lehet, hogy nem mindegyikre tud válaszolni, az az állományt érintő béremelési kérdés, a szolgálati nyugdíj kérdése, a teljesítményértékelés kérdése.

Még egy utolsó van, bocsánat, kihagytam, ez a RIASZ-osok helyzete. A RIASZ-osok, a rendvédelmi igazgatási jogviszonyban lévők anyagi helyzete még siralmasabb, mint a hivatásosoké. Ezt bizonyára ön is nagyon jól tudja, miközben ugyanannak a munkának az eredményéért felelnek ők is. Ott egy nagyon komoly lépést kéne tenni előre, én azt gondolom, az anyagi megbecsülés tekintetében. Szerintem megérdemlik. Várom a választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Engedjenek meg egy, a vitával kapcsolatos megjegyzést! A bizottság a miniszterjelölt urat hallgatja meg, másnak nem szeretnék szót adni, nem is kellene. Rétvári úr ugyan megtisztelt a jelenlétével - illetve a munkatársak is -, de miután nem fogok neki szót adni - nem is kell -, ezért nem méltányos őt támadni, mert nem tud védekezni, bár itt van. Rétvári úr korábbi munkásságával kapcsolatos megjegyzéssel kapcsolatban nagyon szívesen veszem, ha adott esetben fordítunk rá egy bizottsági ülésen egy fél órát, hogy elhívjuk Rétvári urat, és arról beszélgetünk, hogy a parlamenti viták tárgyszerűsége igazából miben áll, és akkor ő tud védekezni, és el tudja mondani, hogy mit, miért, hogyan.

Arról nem beszélve, kedves képviselő úr, hogy bizonyára tudja, hogy a vitához két partner kell. A krumplilógatós, a lónak a szerszámát emlegető táblafeltárós, a szirénát az ülésteremben bekapcsolós ellenzéki vitastílus nyilván nem igényli a tárgyszerűséget és azt, amit ön most itt felvázolt. Ha ez egy ajánlat a következő négy évnek legalább bizottsági munka szintjén való, hogy is mondjam, megreformálására vagy kialakítására, én nagy örömmel veszem, mert ön a tárgyszerűséget emlegette, akkor viszont nem különösebben méltányos az a megközelítés, hogy tán egy börtön se épült, vagy egy új kapacitás sem jött létre, bár nem tudja. Önnek tudnia kell, mi adtuk meg azokat a mentesítéseket, amelyek arra szolgáltak - csak ugye ez egy nyilvános ülés, tehát a mentesítés konkrét tárgyát sem fogom megemlíteni -, pont arra szolgáltak az előző négy évben, hogy ezeket a kapacitásokat különböző helyeken különböző minőségben bővítsük: felújítás, új keletkezés, konténer stb.

Ez egy komoly teljesítmény, tehát nem lehet így elintézni az ezzel kapcsolatos munkát, miközben a mutatóinkon látszik, hogy jelentős javulás van a korábbi, tehát a

'18-at megelőző évekhez képest. Nem méltányos és szakmai úgy elintézni, hogy ki tudja, tán egy sem, mert konkrét számok vannak. De mondom, csináljuk azt, hogy egy ilyen vitát lefolytatunk. Most azt szeretném kérni, hogy Rétvári úr korábbi és általában a munkásságával kapcsolatban csináljunk egy bizottsági ülést, elhívjuk Rétvári urat, azt majd megdumcsizzuk, de most nem tudok neki szót adni, mert egyébként szétfeszítenénk a bizottsági kereteket. Mindent a miniszterjelölt úrnak kell szegezni. Bartos Mónika alelnök asszony!

BARTOS MÓNIKA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Nagy örömmel köszöntöm miniszter urat és kedves vendégeinket. Elsőként mindenképpen az elmúlt évek együttműködését szeretném megköszönni. Nagy reménységgel nézek a következő időszak elé is, ami a közös munkát illeti.

Én egy kérdésre szeretnék kitérni. Elnök úr részben említette az ukrainai menekültválságot. Ellenzéki alelnökságom kérdései hosszú sorában nem tért ki erre. Számomra ez azt jelenti, hogy működnek a dolgok. Tehát ha valami gond lenne meggyőződésem szerint az Ukrajnából érkező menekültek ellátásával, akkor már szó esett volna erről a kérdések sorában. De én is úgy látom a híradásokból értesülve vagy humanitárius szervezetek munkatársaival beszélve, hogy jól működnek a dolgok. Azt viszont tudom, hogy ahhoz, hogy jól működjenek a dolgok, amögé nagyon sok munkát, szervezést, erőfeszítést kell tenni. Én erre szeretnék miniszter úrtól rákérdezni, hogy miben is áll ez a nagy erőfeszítés, hogyan tudja a Belügyminisztérium és az alárendelt szervek segíteni az Ukrajnából érkező menekültek ellátását annál is inkább, mert nem mindig említjük, de Magyarország legutóbbi évtizedeinek legnagyobb humanitárius válságkezelését hajtja végre ezekben az időkben, amire még nem volt történelmi példa, vagy talán a nagyon régi időkben, de a modernkori Magyarország történetében nem. Ez is egy olyan terület, amelyet nekünk kellett megalkotni, kitalálni és megszervezni ugyanúgy, ahogy a koronavírus-világjárvány idején is saját magunkra számíthattunk. Köszönöm miniszter úrnak is azt az erőfeszítést, amelyet ezen a téren tett.

Mindennap nő a menekültek száma. Erre is szeretnék rákérdezni, hogy most hol tartunk, hány embernek tudott Magyarország lakossága segíteni a jelen napig. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tábornok Urak! Nem beleavatkozva a Rétvári Bence államtitkár úr körül kialakult vitába, itt sokan úgy látják, hogy a BM az új EMMI, és ha ezt nem így látjuk, akkor képviselőtársam egyedül abbéli reményét fejezte ki, hogy talán a korábbi válaszadói stílusát Rétvári Bence az előző munkahelyén hagyja, és új stílust keres magának. Ettől függetlenül régi kenyéradó gazdája vagyok ebben államtitkár úrnak, hiszen rendszeresen értekeztünk kérdésekről, és örülök neki, hogy a Belügyminisztérium részéről is ismételten vele lehet kommunikációs téren sok kérdést megvitatni. Az vitán felül áll, hogy az előző ciklusban és talán még az azt megelőző ciklusban is a Belügyminisztérium azon egyik helye volt a kormánynak, ahol részletes és mindent kimerítő választ adtak, és partnerként kezelték a képviselőket. Én az ebbéli munkában kívánok további jó munkát önöknek!

A kérdések a következőkre vonatkoznak. Egy részét érintettük, de érdemes feltenni, vagy tisztázva, vagy újraalkotva feltenni a kérdéseket, elsősorban azt, hogy miként értékeli miniszterjelölt úr azt, hogy az ön korábbi irányítása alatt álló

nemzetbiztonsági szervek végül más tárcához kerülnek. Ezzel kapcsolatosan az elvégzett munkában vagy az elmúlt évek elvégzett munkájában lát-e esetleg kivetnivalót, ami miatt ez a változás megtörtént, vagy ez kormányzati szervezési okokra vezethető vissza? Érzékelhető-e valamilyen fajta feszültség? Nyilván óvatosan kell a nyílt ülés keretei között beszélni, de azt sem bánom, ha a későbbiekben zárt ülés keretében áttekintjük, és valami tájékoztatás van. Tehát érzékelhető-e valamilyen fajta bizonytalanság az átszervezés miatt magában az állományban? Hiszen azért mégis egy új kormányzati struktúrában találják a helyüket, és bár a korábbi szervezetrendszer talán nem érinti, de a helyük, illetve az a megszokott szolgálati út, amin keresztül dolgoztak, akár változhat is.

A másik: elhangzott a rendőrség létszámhiányával kapcsolatosan több kérdés és észrevétel is, és ezt miniszter úr is említette. Van-e olyan konkrét dátum, ígéret, vagy nem is úgy fogalmazok, hogy ígéret, hanem olyan cél vagy vállalás, amit a minisztérium le tud tenni az illetmény vonatkozásában, hogy az beépüljön, azok a jutatások, amelyeket a rendvédelmi dolgozók kapnak? Milyen időpontra, mire számíthatnak, és van-e valamilyen ütemezés miniszter úr fejében? Ez csak azért is érdekes, mert hamarosan ismételt tárgyaljuk a következő évre szóló költségvetést, és akár már abban is kifejthetnénk a véleményünket, és akár az ellenzék is támogatásáról biztosíthatná a miniszter urat, ha valami konkrét tervet látunk.

Szó volt a börtönsúfoltságról. Engedje meg, hogy megkérdezzem - mindig felteszem önnek ezt a kérdést -, hogy kívánnak-e változtatni a börtönsúfoltság megoldásának módjában? Két módja van, egyrészt vagy börtönöket létesítenek, vagy változtatnak a szabadságvesztés-politikán. Tehát kívánnak-e esetleg abban előrelépni, hogy a korábban megígért börtönöket, így a nagykunsági településen a Kunmadarasra ígért börtönt esetlegesen mégis megépítik, és ezzel enyhítik a túlsúfoltságot? Kívánnak-e elmozdulni abba az irányba, és itt meglepően hallottam, nóvumként, hogy kicsit a Helsinki Bizottsággal azonos álláspontra helyezkedő Kósa Lajos a büntetőpolitikának a szabadságvesztéssel sújtandó bűncselekmények és a végrehajtás fokozatának az átgondolását gondolja. Vannak olyan álláspontok, és nyugaton elég gyakoriak, amelyek igyekeznek elterelni a szabadságvesztés elől, és valamilyen más, egyébként nem a szabadságot érintő vagy valamilyen más korlátozó intézkedéssel helyettesíthető büntetésben részesíti az egyébként nem súlyos bűncselekmények esetén, amely nem kifejezetten csak a társadalomra veszélyességben áll, hanem az elkövető személyében, hogy büntetett előítéletű-e satöbbi, tehát nagyon tényezőből áll össze. Szóval kívánnak-e esetleg abba az irányba ellépni és ezt a szabadságvesztés-büntetés rezsimet változtatni, vagy egyébként szerintem helyesen a börtönfelújítási és börtönépítési projekt vagy az ilyen vállalások folytatódnak-e? Megismétlem a kérdést, hogy számíthat-e Kunmadaras község arra, hogy esetleg mégis megépül náluk az a börtön, amelyet korábban ígértek?

Mindig megkérdezem öntől, és nagyjából hasonló válaszokat kaptam az elmúlt években, hogy mi a véleménye az önálló határőrséggel kapcsolatosan, tehát a szervezeti önálló határőrséggel kapcsolatban. Én azért javasolom még egyszer ezt a vitát lefolytatni, átgondolni és a válasza is új megközelítést javasolni, mert amikor mi korábban ezeket beszéltük, akkor az illegális migráció határainkon történő nyomását elemeztük, és ezzel kapcsolatosan a szervezeti struktúrát is áttekintve mondták önök azt, hogy nincs szükség egy önálló határőrségre, amely szervezeti elkülönül.

Azonban Magyarország közvetlen szomszédjában háború van. Ez rendvédelmi, honvédelmi és minden téren, biztonsági feladatokban pluszmunkát ad a szervezetrendszernek, és kifejezetten rámutat arra, hogy - mondjuk így, felhasználom Orbán Viktor idézetét - a háborúk évtizede következik, Magyarország, amelynek rengeteg sok szomszédja van, geopolitikailag ütközőzónában áll, egy bizonytalan

környezet veszi nagyon sokszor körbe akár a Balkánon, akár a keleti szomszédainknál. Van-e annak létjogosultsága, hogy ismételten létrejöjjön egy önálló szervezeti egységet képviselő határőrség annak összes szakmaiságával, amely korábban is kiváló munkát végzett, kiválóan képviselte és védte a magyar határokat? Lát-e erre lehetőséget, hogy felülvizsgáljuk és lépünk ebbe az irányba?

Hasonló - ez viszont már egy újdonság - az állatrendőrség kérdése. Többször felmerült, hogy az elmúlt időszakban az állatokkal szembeni súlyos bűncselekmények vonatkozásában lennie kellene valami olyan hatóságnak, amely hatékonyan fellép, egyrészt a bűnüldözői, felderítő feladatokat ellátja, és egyébként a civil szervezetekkel együttműködve, az ő tevékenységüket kiváltva tud ezen a területen dolgozni. Miként állnak ehhez a kérdéshez?

Az utolsó kérdés pedig arra vonatkozik, és ebben Kósa Lajossal szintén egyet kell érteni, ő fogalmazta meg, talán nem így, de erre utalt, hogy Orbán Viktor az elmúlt időszakban veszélyhelyzetből veszélyhelyzetbe kormányozta az országot. A tizedik alaptörvény-módosítással egy új rendkívüli jogrendet kívánnak megteremteni, amelyben szintén a veszélyhelyzeti kormányzásra és hasonló rendeleti kormányzásra nyílik lehetőség. Tisztelettel kérdezem miniszter urat, hogy készülnek-e erre, egy ilyen helyzet bevezetésére, amely a tizedik alaptörvény-módosításban körülírt és katasztrófavédelmi törvényt érintő módosításban is benne van, és ha igen, milyen intézkedésekkel készülnek, és hol látják benne a Belügyminisztérium helyét.

Az utolsó nyilván a kormányzati szervezetalkítási jog, és nem vitatom el a kormánytól, hogy lehetősége van arra, hogy a saját struktúráját meghatározza, azonban a bevezetőmben is mondtam, illetve a felszólalás elején is érintettem, hogy sokan úgy gondolják, hogy a BM az új EMMI. Ön egy mamutminisztériumot kapott az eddig sem pici Belügyminisztérium mellé, hiszen szerteágazó feladat- és hatáskörök voltak, nagyon komoly munkát végzett a Belügyminisztérium az elmúlt években, az elmúlt két ciklusban. Viszont az látszik, hogy az oktatás, illetve az egészségügy két nagy olyan ellátórendszer, amely nagyon komoly beavatkozást igényel, amely - nem azt mondom, hogy komoly krízisben van - nagyon komoly kihívások előtt áll, és ebben határozott lépésre van szükség. Ezzel kapcsolatosan szeretném kérdezni, hogy jutni fog-e elegendő figyelem a rendvédelemre, a rendőrségre, a katasztrófavédelemre, tehát mindenre, amely a belső biztonságunkat, a törvényes rend érvényesítését szolgálja. Jut-e kellő figyelem mindezen várható feladatok ellátása mellett, és el tudja-e látni így tisztességesen látni miniszter úr a munkáját? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e más kérdés? *(Nincs jelentkező.)* Miniszter úr, öné a szó.

Dr. Pintér Sándor reflexiója

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter-jelölt: Köszönöm szépen a szót, és köszönöm a kérdéseket is. El kell hogy mondjam, a legrészletesebb kérdéseket kaptam az elmúlt időszakban ezt a területet tekintve, az elmúlt időszakban ily részletességgel nem voltak kíváncsiak a képviselők a kitűzött feladatokra és célokra. Miután közösen alakítottuk ki a jelenlévőkkel a Belügyminisztérium tevékenységi körét és a későbbi feladatait, így reményem szerint minden egyes kérdésre választ tudok adni.

Legelőször is köszönöm Kósa elnök úrnak a migráció, a pandémia területén kifejtett rendőrségi munkák elismerését. Bízom abban, hogy a későbbiekben is mind az általános feladatait a Belügyminisztérium, mind a rendkívüli feladatait megfelelő színvonalon fogja tudni ellátni. Az ukrán háborúval kapcsolatban az ukrán háború is kezelése is szóba került. Ennek megfelelően szeretném elmondani, hogy Ukrajnából

és Romániából ukránok összesen 1 millió 246 ezren érkeztek február 24-e óta. A háborús helyzet elől menekülőnek vallja magát ebből 707 ezer ember. Tehát azt tudjuk mondani, hogy egy rendkívüli határátlépési és egy rendkívüli szervezési munka kellett ahhoz, hogy ezeket megfelelő módon ellássuk. Ehhez kell még az is, hogy ideiglenes tartózkodási engedélyeket állítottunk ki az átlépőknek, összesen 117 700 ilyen jellegű ideiglenes tartózkodási engedély kiállítása történt meg. Gyakorlatilag ideiglenesen, rövid idő alatt valamennyi érkezőt elláttunk, és nemcsak mi láttuk el, hanem ehhez kellett a civil együttműködés, az állampolgárok segítsége, az egészségügyi támogatás, és ezek mellé kellett az egyházi támogatások. Úgy hiszem, hogy példa értékű ez a tevékenység, amelyet sikerült itt kifejtteni.

Nagyon sok látogató érkezett, az ENSZ és egyéb humanitárius szervezetek látogatói, és példaértékűnek ítélték meg Magyarországnak mind a határon nyújtott tevékenységét, mind pedig a különféle elhelyezési körletekben nyújtott tevékenységét. Tehát azt tudom mondani, hogy büszkéek lehetünk az eddig e területen nyújtott tevékenységünkre, és biztos vagyok abban, hogy a későbbiekben is, függetlenül attól, hogy mennyien fognak érkezni, Magyarország kész, és meg tudja szervezni ezeknek a menekülőknak a magyarországi ellátását és tevékenységét. Ezt kiegészíteném azzal, hogy az egészségügyi terület, amit már röviden említettem, kész a sebesült ukrán vagy a harcban megsebesült bármely katona, a civilek ellátására.

A kérdés kiterjedt a TIBEK átalakulására. Szeretném elmondani, hogy a miniszterelnök lehetősége és kötelessége, hogy meghatározza, hogy milyen struktúrában kívánja működtetni a kormányt. Úgy gondolom, ő felismerte annak a rendkívüli teljesítménynek az eredményeit, amelyet a TIBEK korábban nyújtott, és ezért gondolta úgy, hogy a későbbiekben jobban fogja tudni a kormány munkáját segíteni, ha nem a Belügyminisztériummal áttételesen kapja meg ezeket a lehetőségeket és információkat, hanem közvetlenül.

A későbbiekben felmerült annak a kérdése is, hogy ez bizonytalanságot okoz-e a szervezeteknél. Lukács képviselő úr kérdezte. Azt gondolom, hogy semmilyen bizonytalanságot nem fog okozni, hisz nem lesz személyi változás a vezetők tekintetében, sem az Alkotmányvédelmi Hivatalnál, és ami a legfőbb kérdés, Papp Károly államtitkár úr fogja a későbbiekben is vezetni ezeket az egységeket, ami az ő szaktudását és az ő elhivatottságát is bizonyítja, és azt is, hogy a miniszterelnök úr ezt értékeli, és ennek megfelelően el is fogadja. Tehát itt ez a változás, én úgy gondolom, a kormányzati munka segítését és a gyorsabb reagálóképesség kialakítását szolgálja.

Hogy a megelőzés tekintetében Ukrajnában a börtönből kiengedettek milyen tevékenységet fognak folytatni, és a későbbiekben hogy jelennek meg a határainkon, bízom abban, hogy megelőzéssel meg tudjuk oldani e feladatok jelentős részét. Volt már a határaink mellett háború. Ne feledkezzünk meg a szerb-horvát háborúról! Voltak akkor is olyan kísérletek, hogy fegyveresek jöjjenek át Magyarország területére, azonban a határrendőrség ezt akkor is megakadályozta, és megfelelő módon kezelte. Volt kísérlet arra is, hogy az ott harcolók esetleg anyagi javakat fegyverrel sajátítsanak el, magyarul raboljanak Magyarországon. Minden alkalommal rendkívüli gyorsasággal a rendőrség elfogta ezeket az elkövetőket. Bízom benne, hogy ennek ismeretében nem jönnek ukrán fegyveresek Magyarországra, és ennek érdekében sem, de amennyiben ez mégis bekövetkezik, akkor Balogh tábornok úr és az egységei ezt megfelelő módon tudják kezelni, magyarul megakadályozzák, megelőzik, vagy elfogják az elkövetőket.

A büntetés-végrehajtási intézetek zsúfoltsága. Ez többszörösen felmerülő kérdés, de amikor ez már kormányzati kérdéssé vált, egyetlenegy döntéssel pár hónap alatt megoldottuk. Itt szeretnék visszautalni majd Harangozó képviselő úr kérdésére, teljesen mindegy, hogy miből épül az a börtön, a kor követelményeinek megfelelő

eszközökből kell épülnie, és olyan rendszerben kell működni, hogy ne lehessen belőle megszökni. Amennyiben ennek megfelel az építés, akkor az lehet konténer, lehet bármi más. Ha teljesíti azokat az egészségügyi elvárásokat, az emberi méltósághoz tartozó elvárásokat, amelyek az elítélteket is megilletik, akkor bármiből épülhet a börtön.

Hozzá kell tennem itt, és előbbre is lépek egy másik kérdéssel összekapcsolva, hogy ettől függetlenül azért épül Csengeren egy ezer fős fogvatartotti elhelyezést biztosító büntetés-végrehajtási intézet. Ez a hagyományos eszközökkel fog felépülni, és egyértelmű - miután májusban megtörtént már a kiírása a közbeszerzésnek -, hogy ez a későbbiekben megfelelően fogja szolgálni az elhelyezést. Itt kell elmondjam, hogy csúcson voltunk, 19 ezer fő volt az, aki maximálisan szerepelt eddig a büntetés-végrehajtásnál a fogvatartottak közül. Most éppen 18 800 körüli létszám van.

Az, hogy milyen a politikája egy kormánynak a büntetőpolitika tekintetében, az egyértelmű, hogy jelen pillanatban sikeres, hiszen ha megnézzük a közterületen elkövetett bűncselekmények számát, ami ismét felmerült itt, kérem szépen, 2010 óta 60 százalékkal csökkent a közterületen elkövetett bűncselekmények száma, 115 ezerről 46 ezerre. Tehát azt mutatja, hogy a büntetőpolitika helyes úton jár jelen pillanatban. Ezt szeretném elmondani, és ezeket az adatokat a későbbiekben át is tudjuk adni bármelyik képviselő hölgynek és úrnak. Tehát azt jelenti, hogy a büntetőpolitikát ez idáig jól határoztuk meg. Hozzá kell tennem, hogy egyes részletes szabályai nem a Belügyminisztérium, hanem az Igazságügyi Minisztérium feladatkörébe tartoznak, amelyeket természetesen a gyakorlati tapasztalatok alapján közösen hozunk meg.

Az ítéletek súlyossága, illetve az, hogy a személyi felelősség egy-egy cégen belül a tulajdonosokra, magára a menedzsmentre, a vezérigazgatóra hárul-e, ezt mindig a konkrét eljárás határozza meg. Ugyanakkor van Magyarországon és külföldön is egy lehetőség a vállalatok büntetőjogi felelősségének a megállapítására. Bár a vállalati büntetőjogi felelősségnek a magyarországi gyakorlata már régen benne van a büntető törvénykönyvben, még nem alakult ki. Ezt a nyugati példákra való jobb odafigyeléssel még fejleszteni kell, és az egy-egy kérdésre itt választ tud adni, hogy a vállalat büntetőjogi felelősségének a bevezetésével talán a személyi felelőségeknek a büntető törvénykönyvben való megfogalmazása enyhíthető lehet.

Alelnök úrnak a közterületen elkövetett bűncselekmények számát megadtam. A honpolgárok biztonsága, azt gondolom, lényegesen jobb, mint 12 évvel ezelőtt volt. A célkitűzésünk az, hogy a következő időszakban is javuljon a mostanihoz képest. Azonban egyértelmű, hogy nemcsak a rendőri munka határozza meg ezt, hanem a társadalom jogkövető magatartása. Épp ezért kérek innen is valamennyi magyar állampolgárt, Magyarországon tartózkodó külföldit, hogy tartsák be a magyar törvényeket, és ha ez bekövetkezik, akkor nyilvánvalóan még nagyobb lesz a biztonságunk.

Harangozó Tamás képviselő úrnak köszönöm, hogy az állomány munkáját elismerte. Át fogjuk adni az állománynak a köszönetét. A kérdés az, hogy a Belügyminisztériumhoz hogy kerül az oktatás, hogy kerül az egészségügy. Ha a Belügyminisztérium történelmét nézzük, és Szemere Bertalanig megyünk vissza, amikor az első önálló Belügyminisztérium volt, akkor ebben a Belügyminisztériumban nem volt rendőrség, ebben a Belügyminisztériumban volt oktatás, volt képzés, volt egészségügyi kérdések megfogalmazása, és szociális területei is voltak a nép szegénységének a megakadályozása vagy kiküszöbölése érdekében. Tehát a Belügyminisztérium jelentős változásokon ment keresztül. 1945 után volt az, amikor az egész rendőrség, a különféle elhárító szervezetek és a titkosszolgálatok teljes terjedelmében a Belügyminisztériumhoz kerültek. Előtte viszont, ha nézzük a

Keresztes-Fischer-féle Belügyminisztériumot, ott is ott volt az egészségügy, ott volt az oktatás, államtitkárként Klebelsberg Kunó is a Belügyminisztérium államtitkáráként szerepelt. Tehát én azt gondolom, hogy mindig a kor követelményének megfelelően kell meghatározni a Belügyminisztérium feladatait. Bízom benne, hogy ez a jelenlegi belügyi vezetés ezeknek a követelményeknek megfelelően fog tudni teljesíteni, de kérem a képviselő úr és a parlament valamennyi képviselőjének a segítségét és munkáját, hogy ezt meg tudjuk tenni.

Bérekérdés. Én mindig igyekszem pontosan fogalmazni. Örülök, hogy a képviselő úr következtetéseket tudott levonni abban, hogy hogyan fog alakulni. Én egy mondatot mondanék erről. A mindenkori gazdasági ereje határozza meg az országnak azt, hogy milyen módon tudjuk fizetni a munkatársakat, az államigazgatás területén dolgozókat. Nagyon bízom benne, hogy ez a fejlődés - amit most is olvashattunk, mintegy 9 százalékos fejlődés volt az elmúlt első negyedévben - tovább folytatódik, és ez megteremti annak a lehetőségét, hogy a munkatársainkat még jobban elismerjük és megfizessük. Hogy ez a későbbiekben ne csak háromévi fegyverpénzben legyen meg, hanem a mindennapos munkáért havi bérben, vagy negyedévenkénti elismerés legyen, ezt a munkatársak bevonásával fogjuk eldönteni. Ne felejtjük el, hogy a döntések tekintetében a Belügyminisztériumban, bár hierarchikus szervezetről van szó, rendszeresen kikérjük a véleményét a munkatársaknak a döntés meghozatala előtt, így amennyiben lehetőségünk lesz ennek az anyagi háttérének a biztosítására, akkor meg fogjuk kérdezni a munkatársainkat ahhoz, hogy ezt eldöntsük. Nem tartok tömeges leszereléstől, függetlenül attól, hogy a leszerelési tilalom megszűnik. Én azt hiszem, hogy a kollégák hivatástudata lényegesen magasabb annál, hogy csak egy jogszabály akadályozza meg őket, hogy leszereljenek.

Teljesítményértékelés. A parancsnokok nekem mást mondanak. Ők másképp értékelik ezt a területet. Nemcsak szubjektív, hanem objektív értékelési pontok vannak benne. Nagyon kíváncsi lennék, hogy a képviselő úrnak ezt a szubjektív véleményt milyen gyakorlati tapasztalatok alapján fogalmazták meg. Készek vagyunk a későbbiekben az objektivitás irányában elmozdulni még jobban, mert szerintünk pillanatnyilag ez ezen alapul.

A szolgálati nyugdíjrendszer és annak a bevezetése. Én azt gondolom, itt is egy nyugalom van és egy kialakult rendszer. Ne felejtjük el, hogy Magyarországon az életkor és az egészségesen eltöltött életkor is egyre inkább magasabb lesz. Tehát ezt figyelembe kell vennünk. Tisztában vagyok azzal, hogy nem minden munka elvégzésére alkalmas egy bizonyos kor után az utcai járőr vagy a tűzoltó, akinek a létrára kell felmenni, de azzal is tisztában vagyok, hogy van nagyon sok területe a Belügyminisztériumnak, ahol az ő tapasztalatukra és a tanítóképességükre szükség van, ezért biztosítjuk azt, hogy más területen ugyanolyan jövedelmi viszonyok mellett megfelelő megbecsüléssel tudjanak dolgozni a munkatársaink.

A RIASZ-osok helyzete reményeim szerint egyre jobb lesz. Ennek érdekében erőfeszítéseket teszünk, és ez a következő időszaknak is az egyik feladata lesz.

Az, hogy furcsa lépés-e a titkosszolgálatok elkerülése, én ezt államvezetési, kormányzási kérdésnek tekintem. Amennyiben gyorsabb és pontosabb, precízebb kormányzati előkészítő munkát tesz lehetővé a jelenlegi felállás, akkor ezt így kell végrehajtani.

A Belügyminisztérium a későbbiekben is szakmai alapon kíván együttműködni. Mi nem változunk, tehát egyértelmű, hogy a szakmai együttműködés lesz a meghatározó számunkra. Itt szeretném még kihangsúlyozni, hogy mind a katasztrófavédelem, mind a polgári védelem feladatköre azokban a kérdésekben, amelyek az együttműködés kapcsán felmerültek, a polgári védelem nem kerül a

honvédséghez, marad a Belügyminisztérium része, hisz a katasztrófavédelem elengedhetetlen részévé vált. Az, hogy ilyen sikeresen tudta megoldani az elmúlt időszakban a katasztrófavédelem az árvízhelyzetet, azokat, ahol mozgósításra volt szükség, a pandémiában is a mozgósítást, hibátlanul végezték el a kollégák, hisz valamennyi iskolában ott volt az élelmiszer, ott volt a maszk. Ezekben az ellátási rendekben a szállításokat, az oltóanyag-szállítást, mind-mind a polgári védelem területe volt az, amely alapvetően megszervezte, és a védelmi bizottságok munkájában a tevékenységet és azoknak a kontrollálását egyértelműen a polgári védelem munkatársai szervezték meg. Tehát nem látunk okot arra, hogy máshova kerüljön.

Hogy mi miből épüljön, erre kitértem. Kitértem a létszámra is. Itt kérem az állampolgárainktól, hogy törvénytisztelő magatartást tanúsítsanak, és akkor be is tudunk zárni börtönöket a későbbiekben, nem kell feltétlenül ilyen sokat nyitva tartani.

Informatikai védekezés. Mivel fogunk védekezni? Mindenesetre tudással. A Belügyminisztériumon belül van az Informatikai Tudományos Tanács, amelynek akadémikus tagjai vannak, a Budapesti Műszaki Egyetem informatikai műhelyének a vezetője is tagja ennek. Azt gondolom, itt nem az a lényeg, hogy hol vannak elhelyezve ezek az informatikai bázisok, hanem az, hogy milyen szellemi erőt tudunk összpontosítani ennek a feladatnak az elvégzésére. Amikor a szellemi erő rendelkezésre áll, a tudás megvan, akkor lehetőségünk lesz olyan nagy kapacitású számítógépek vagy nagy kapacitású adatátviteli eszközök ellenőrzésére, amelyek a biztonságot garantálni tudják.

A későbbiekben felmerült a határvédelem és a rakéta kérdése. Magyarországon nem csapódott be rakéta - ezt azért egyértelműsítsük -, hanem Magyarországhoz közel. Lehet, hogy félreértettem. *(Dr. Harangozó Tamás: Kárpátalján!)* Igen, Kárpátalján. Köszönöm. Bízunk benne, hogy van olyan rakétaelhárító rendszerünk, amely ezt meg tudja akadályozni. Nagyon bízunk benne. Ne felejtsük el a NATO-tagságunkat sem! Nem egyedül vagyunk. A NATO-tagság is segít bennünket abban, hogy ez Magyarország területét a későbbiekben ne sértse.

A Magyar Honvédség határvédelmi szerepe. Egyértelmű, hogy ez a szerep a honvédségnek a haza szolgálatában tevékenykedő részét nem érintheti. Tehát a kiképzést, a harckészségét nem befolyásolhatja. Egyértelmű, hogy a későbbiekben a határvédelemben csak úgy vállalhat szerepet a honvédség, ha ezt a két alapfeladatát száz százalékosan el tudja látni. Ez mindenekelőtt, és utána majd megoldjuk mi a határvédelmet akár rendőri eszközökkel, akár más eszközök bevonásával. Vannak elképzelések, vannak tervek. Ez a speciális feladatnak megfelelő képzést igényel. Azonban egyértelmű, hogy ha egész Európát végignézzük, nagyon kevés országban van közvetlenül csak határőrizetre fenntartott, kiképzett egység. Lengyelországot tudom mondani, ott nagy volt a veszély, ott ilyen egység van, de ha Európa nyugati területét nézzük, ott mindenhol határrendészet van, és a határrendészek azok, akik ezt a feladatot alapvetően ellátják. Az útlevélezés rendkívüli szellemi igénybevételt is jelent. Hozzáteszem, hogy más országok is a határaikat a későbbiekben a honvédség bevonásával erősítették meg. Felírtam magamnak egy mondatot, természetesen, képviselő úr a jó vezetés és a reagálóképesség ezeket a problémákat meg fogja oldani

Bartos Mónika úrhölgynek mondom, hogy az ukrajnai válság valóban egy rendkívüli erőfeszítést igényelt a Belügyminisztérium szerveitől, de ugyanúgy a civil szervezetektől, az egyházaktól, a kórházaktól, és úgy látom, hogy a későbbiekben is az ezekkel a szervezetekkel való együttműködéssel meg tudjuk oldani, ha tovább folytatódik ez a nyomás a Belügyminisztériumon.

Lukács László képviselő úrnak. Felmerült még Rétvári Bence úrnak a különféle területeken adott válaszadásai. Én azokat mélységében nem ismerem, viszont államtitkár urat, leendő miniszterhelyettes urat ismerem, akinek a kvalitásai nem akadályozzák meg, hogy teljesen kimerítő válaszokat adjon bármely kérdésre. Tehát én úgy gondolom, hogy ez a későbbiekben megfelelő lesz.

A nemzetbiztonsági szervek változására kitértem. Ha valamilyen külön kérdés majd van, és a kormány felállt, ezekre a külön kérdésekre szívesen választ adok.

Az illetmény vonatkozásában már elmondtam a választ. Úgy éreztem, bizonyos ígéretet akar a képviselő úr, hogy bármilyen ígéretet tegyek. Én erre azt szoktam mondani, hogy soha nem ígérek semmit, de azt betartom. Ennek megfelelően én nem tudok olyan ígéretet tenni, amíg a költségvetésünkben nincs meg a pénz, hogy én arra bármilyen kötelezettséget vállaljak. Amikor pontosan tudom, hogy mennyi a költségvetésben ránk eső rész, akkor már abban tudok gondolkodni, és meg tudom mondani azt, hogy milyen módon történjen ennek a felhasználása és szétosztása. Tehát erre pillanatnyilag nem tudok választ adni.

A büntetőpolitikára választ adtam. Kunmadarason pillanatnyilag nem tervezünk börtönépítést.

Az önálló határőrség kérdésére válaszoltam. Egy gondolatot szeretnék még elmondani. Önálló határőrség. Önálló vezetés. Önálló informatika. Önálló híregységek. Önálló parancsnoki gárda. Önálló kiszolgáló egységek. Önálló raktárkészlet. Ha ezt mind összeadja, és az állomány fizetésére fordítjuk ezen önálló kiadásokat igénylő rendszerek szervezését, akkor ön is azt fogja mondani, hogy a jelenleginél nincs jobb megoldás.

Állatrendőrség. Úgy tudom, hogy idáig minden egyes ilyen jellegű bejelentést a rendőrség tökéletesen, határozottan és eredményesen oldott meg. Ha egyszer egy egységet felbontunk és feldarabolunk, vannak előnyei időnként, hogy ha jobban rá akarjuk irányítani a figyelmet valamely területre, azt külön egységbe kell foglalni, de jelen pillanatban Magyarországon szeretik az állatokat, én ezt tapasztalom. Az állatmenhelyek jelentős részében jól dolgoznak. Itt nincs szó arról, hogy titkosszolgálati munkát kell végezni, vagy valamilyen rendkívüli eszközrendszert kell alkalmazni. Itt a járőrszolgálatok, a körzeti megbízotti szolgálatok azok, amelyek rendelkezésre állnak. Ha megfelelően teljesítik a munkájukat, akkor fel tudják deríteni azokat a problémákat a lakosság segítségével és együttműködésével, a polgárőrök segítségével és együttműködésével, amelyek megakadályozzák azt, hogy ilyen rendszeres állatkínzás bárhol az országban kialakuljon.

A veszélyhelyzet különféle szintjei. Az alkotmány átalakítása jelen pillanatig a nemzetközi helyzet miatt nélkülözhetetlen volt. Ha a korábbi alkotmányt nézzük, akkor hosszú hetek, sőt hónapok kellettek ahhoz, hogy egy rendkívüli mozgósítást, egy rendkívüli helyzetet, kivéve, ha éppen támadás érte Magyarországot, végre tudjunk hajtani. Tehát ennek a felgyorsítása, a reagálóképességünk megalkotása nélkülözhetetlen volt. Ezért volt erre szükség. Hogy lesz-e veszélyhelyzet bevezetése, az elsősorban a körülményektől függ. Ha tovább növekszik az illegális migráció, ha újabb pandémiahullám jön, ha kiszélesedik és a határaink közelében történik a háború folytatása, akkor természetes, hogy ezt a veszélyhelyzetet be kell vezetnünk, mert az általános megoldások nem adnak választ, és a gyorsaságot nem tudják biztosítani ahhoz, hogy megfelelő válaszokat tudjunk adni.

Oktatás és egészségügy. Jut-e majd elegendő idő rá? Én azt hiszem, hogy ha megfelelő a szervezés, ha megfelelő a vezetés, ha megfelelő a vezetők támogatása a miniszter irányába, akkor fog rá jutni megfelelő idő, hisz csak a stratégiailag fontos kérdésekben kell döntenie. A többit a munkatársak a stratégia kialakítását követően el tudják végezni, végre tudják hajtani.

A Belügyminisztériumban az eddigi vezetés alatt és az eddigi területen jelentős rend uralkodott, és azt szeretném, hogy ezek a civil területek is egy kicsit a rend irányában tudnának elmozdulni. A döntés előtt a minisztériumban eddig is volt, és ezt követően is lesz vitafórum, lehet vitatkozni. Tudományos tanácsokat szeretnék létrehozni ezeken a területeken, az oktatás területén is, tudományos tanácsot az egészségügy területén is, amely segíti a munkánkat, ahol akadémikusokat, az egyetem professzorait szeretném véleménymondásra felkérni, és addig mindent lehet a döntésig. A döntés után - úgy, mint eddig -, a Belügyminisztériumban következik a végrehajtás, utána már nincs vita. Tehát én azt hiszem, lesz elegendő idő, és amennyiben a kollégáim támogatni fognak ebben az előkészítő munkában, akkor ezeken a területeken is jelentős eredményeket fogunk elérni.

Köszönöm szépen a kérdéseket. Remélem, hogy megfelelők voltak a válaszok. Még egyszer kérem a bizottság együttműködését és támogatását a Belügyminisztérium irányába, hogy helyes úton maradjunk, és továbbra is ilyen eredményesek legyünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszterjelölt úr, nagyon szépen köszönöm a kérdésekre adott válaszokat. Tisztelt Bizottság! Mielőtt a tisztelt ellenzéki képviselők a doortstepet szerveznék, szeretnék tőlük is kérdezni valamit, ha tudnak még egy picit figyelmet tanúsítani. Van-e olyan kérdés, amit feltettek, de úgy érezték, hogy nem kaptak választ a miniszter úrtól. *(Jelzésre:)* Tessék!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke Csak félig igaz. Egy olyan kérdés van, amit nem tettem fel, de szeretném feltenni, ha megengedi, nagyon rövid és nagyon szűk. Szerintem elnök urat is érdekelné.

ELNÖK: Nagyon rövid, és nagyon mi?

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Pici, gyors.

ELNÖK: Jó!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Csak annyi, miniszter úr, hogy a Honvédelmi Minisztériumból elkerül a kórház, és ezek szerint önhöz pedig átkerül, ha jól értem, az egészségüggyel együtt a HM-kórház.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter-jelölt. Ebben még nincs döntés.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen.

ELNÖK: Oké! Más? Van-e olyan kérdés, amelyről úgy érzik, hogy még ki kellene fejteni? *(Nincs jelentkező.)* Akkor viszont ez az első alkalom, Lukács képviselőtársam felvetette, hogy nem kap minden kérdésre kimerítő választ, ezek szerint tessék, mindjárt egy szép kezdet, egy új kapcsolat szép első pillanata.

A szavazás következik, de előtte lenne egy kérésem miniszterjelölt úrhoz. Ha miniszter lesz, és már látja a munka menetét, akkor szeretnék kérni a bizottság nevében egy találkozóra alkalmat akár önnel, akár a közigazgatási államtitkárral, akár Rétvári úrral, ahol az év végéig történő törvényalkotási menetrendet valamilyen módon meg tudjuk vitatni. Erre azért van szükség, mert mint kiderült a statisztikákból, a HRB, tehát a Honvédelmi és rendészeti bizottság ülésezett a

legtöbb, a leghosszabb időtartamban az előző négy évben, többet, mint a TAB, ami engem is megdöbbenített. Muszáj valamilyen módon tervezni a munkánkat.

Ezt már csak a bizottság tagjainak mondom tájékoztatásul, hogy ugyanakkor a helyzet az, hogy a későbbiekben a tárgyalótermünk ez lesz. Ez azt jelenti, hogy ezt a termet meg kell osztanunk a Népjóléti bizottsággal, magyarul nem tudjuk annyira szabadon szervezni a munkánkat, hogy ne kelljen egyeztetni a Népjóléti bizottsággal, ami biztos fog menni, de sokat segít, ha a miniszter úr majd lehetőséget teremt arra, hogy amikor már látja, akkor a törvényalkotási menetrendet tudjuk kalkulálni, hogy nagyjából mikor és hogyan tudjuk szervezni a munkát. Köszönöm szépen előre is.

Határozathozatal

Tisztelt Bizottság! Akkor nincs más hátra, minthogy megkérdezem a tisztelt bizottsági tagoktól, hogy támogatja-e a miniszter úr belügyminiszterré történő kinevezését. Aki támogatja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

A Honvédelmi és rendészeti bizottság 6 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett támogatja, hogy dr. Pintér Sándort a következő négy évben, illetve a következő ciklusban belügyminiszterré nevezzék ki. Gratulálok!

A közös munkánkhoz sok sikert kívánok, és minden kedves kollégának köszönöm, hogy megjelentek. Ígéretünkhöz híven betartottuk, amit miniszter úr kért. Köszönöm szépen.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter-jelölt: Köszönöm a támogatást.

ELNÖK: Tizenkét órakor folytatjuk a munkánkat a honvédelmi miniszterjelölt meghallgatásával.

(Szünet: 11.32 - 12.03)

Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Tisztelettel köszöntöm vendégeinket. A 2. napirendi pontunk a honvédelmi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása. Köszöntöm Szalay-Bobrovniczky Kristófot, honvédelmi miniszterjelölt urat, Ruszin-Szendi Romulusz tábornok urat, a magyar hadsereg parancsnokát, Maróth Gáspár urat, a nemzeti fegyverzeti igazgatót, mert még ez a pozíciója, továbbá Vargha Tamás államtitkár urat, Vidoven Árpád államtitkár urat és minden kedves, a kíséretükben megjelent vendéget.

A menetünk úgy szól, hogy azokban a területekben hallgatjuk meg a miniszterjelölt urat, amely terület a bizottság hatáskörébe és ügykörébe tartozik. Tehát a két egyéb államtitkári terület, a sport, illetőleg a rekreáció és szabadidő nem a mi hatáskörünk, tehát abban azt szeretném kérni a képviselőket, hogy legfeljebb nem a területet, hanem csak a szerkezetet érintő ügyekben érintsék. Szeretném mondani, hogy most is, ahogy ezt ismertettem, amennyiben megérkeznének olyan tagok, akiknek állandó megbízásuk van a bizottságban, akkor természetesen majd nekik is szót adok. Most egyelőre nincsenek itt.

A Honvédelmi bizottság nyolc fővel határozatképes.

A miniszterjelölt úrral abban maradtam, hogy legkésőbb háromnegyed 2-kor távozik a teremből. Tehát maradhatna, de a Nemzetbiztonsági bizottság fogja meghallgatni, és oda át kell érni.

Az előző napirendi pontnak megfelelően most is az a javaslatom, hogy megadjuk a szót a jelölt úrnak, elmondja a gondolatait, az expozéját megtartja, utána a bizottság részéről egy körben kérdések, vélemények egyben fognak elhangozni, utána a miniszterjelölt úr válaszol, és rendkívüli esetben, ha kérdés válaszolatlanul maradt, akkor egy nagyon-nagyon rövid, villámkérdés-villámválasz második kört futunk, de csak akkor, hogyha erre szükség van. Az előző meghallgatáson egy ilyen apróság volt, amire úgy érezték a képviselők, hogy nem kaptak választ.

Akkor elkezdjük a munkát. Miniszterjelölt úr, öné a szó.

Szalay-Bobrovniczky Kristóf expozéja

SZALAY-BOBROVNICZKY KRISTÓF honvédelmi miniszterjelölt: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelettel köszöntöm önöket. Köszönöm a meghívást, a jelenléteket. Az elnök úr felkérése szerint mondanék néhány szót arról, hogy ki vagyok én, és néhány gondolatot arról, hogy az előttem álló feladatot miképpen közelíteném meg.

Bizonyára olvasták az életrajzomat a felkészítőben, ezért csak néhány súlypontra térnék ki ezzel kapcsolatban. Én heteken belül 52 éves leszek, ami azt jelenti, hogy technikailag még 51 éves vagyok, és az eddigi életem nagyjából három nagy területre összpontosult, vagy három nagy területen szereztem tudást és tapasztalatot. Az életemnek, az elmúlt 30 éve aktív életemnek volt egy szakasza, amikor a nagyvállalati életben dolgoztam, dolgoztam úgynevezett big four tanácsadó cégnél, dolgoztam bankban, a telekommunikációs szektorban töltöttem be kereskedelmi igazgatói, marketing területen felelős vezetői szerepet, illetve a nyomtatott sajtóban is volt egy több évig tartó működésem. Ezek megtanítottak azokra a nagyvállalatban szokásos vezetői folyamatokra, ismeretekre, amelyek a későbbiekben beépültek és hasznomra voltak, és természetesen ebben a feladatban is használni fogom őket.

A másik nagy csoportja volt az életemnek, amikor kormányzati vagy ahhoz közeli munkában mérettettem meg. Hat éven keresztül vezettem a Századvéget operatív szerepben, Láncki elnök úr mellett, amikor az volt a feladatom, hogy a 2010 után felálló magyar kormány szakpolitikai munkáját különböző eszközökkel támogassuk és segítsük. Ez széles körben tárgyalva volt akkor is a sajtóban, úgyhogy körülbelül tudják, hogy ez milyen jellegű kormányzati támogató munkát jelentett. Majd pedig nagyköveti megbízást kaptam, felkérést kaptam, és Londonban képviseltem a hazát egy NATO-szövetséges és atomhatalom mellett, ráadásul a brexitidőszakban. Tehát ebben az időszakban és a századvéges éveim során is egy elég kiterjedt nemzetközi kapcsolatrendszerre tettem szert, amit szintén szeretnék majd becsatornázni ebbe a kihívásba, feladatba, küldetésbe, ami előttem áll.

Emellett családom is van, három gyermek büszke édesapja vagyok.

Az életemnek kora gyerekkorom óta volt egy katonai, honvédelmi vonatkozása is. Talán nem veszik túlzásnak vagy érzélgősségnek, hogyha megemlítem, hogy katonacsaládból származom, mind a két nagyapám ludovikás huszártiszt volt, és a családi emlékezet számon tart több, konkrétan négy tábornokot. Név szerint meg tudom nevezni azt az elődömet, aki Mohácsnál jelen volt, Nagybecsénél jelen volt, a Rákóczi-szabadságharcban elesett egy Bobrovniczky 1848-ban, honvédtiszt volt. A Szalay nagyapám a '14-es világháborút harcolta végig az első naptól az utolsóig, a másik nagyapám pedig 1945-ben március 16-án a Vértesben géppisztolysorozattól találva 70 százalékos hadirokkant lett. Ez nagyon fontos, őt jól ismertem, nagyon fontos szerepe volt neki és bajtársainak a családi életünkben és a neveltetésemben, és abban a szempontban, amit büszkén merek állítani, hogy mind a hazaszeretet, mind pedig az ország fegyveres védelme kora gyerekkorom óta a mindennapjaimnak része és legfőbb érdeklődésemnek is a területe volt.

Az első adandó alkalommal, amikor erre az egyébként 2010-ben hatalomra lépő Orbán-kormány kisvártatva lehetőséget teremtett, akkor önkéntes tartalékosnak jelentkeztem, és a tatai Klapka Lövészdandár kiképzését követően, amit honvédként végeztem el, a 32. Nemzeti Honvéd Díszegységben a budapesti helyőrségi dandárhoz kerültem a parti őrség állományába, ahol több éven keresztül aktív szolgálatot teljesítettem díszelgőként a Palotánál, illetve részt vettem számos katonai kiképzésen, lövészetben és ehhez hasonló dolgokon, ezért a sokat emlegetett és igen fontos tartalékos katonai kiképzést és annak rendszerét, annak mindennapjait elég jól ismerem belülről. Az akkori honvédelmi vezetés talán ezért gondolt alkalmasnak arra, hogy fölkértek a Magyar Tartalékosok Szövetsége elnökének, évekig betöltöttem ezt a szerepet, most is társadalmi elnökük vagyok, és az ezzel kapcsolatos, a honvédség és a társadalom közötti együttműködés sikeres végzése érdekében vagy ezért kaptam a Honvédelemért kitüntetés első fokozatát 2016-ban.

Kora gyerekkorom óta sportolok, úszó, teniszező voltam, de versenyszerűen a lovaglást, azon belül is a díjugrató ágát folytattam, a mai napig is aktívan lovagolok, és remélem, az időm is majd engedni fogja. Küzdősportokban tíz évig versenyeztem a kendó japán harcművészetben, második dant értem el. Emellett vadászom, aminek csak annyi jelentősége van, hogy a fegyverkezelésben gyakorlottnak számítok, és viszonylag pontosan végzem a feladatomat, ha ez esetleg a jövőben szükséges lesz. Ezt viccnek szántam.

Háború van, a szomszédunkban van háború, és egy olyan évtized elé nézünk, amelyben arra kell számítanunk, hogy a biztonsági kihívások a közvetlen környezetünkben, a régióinkban és akár tágabb értelemben is állandó részei lesznek az életünknek. Az Orbán-kormány 1999-ben bevitte Magyarországot a NATO-ba egy népszavazást követően. Ez egy biztos pont, ebből ki tudunk indulni. A NATO egy védelmi szövetség. Én amellettt vagyok, hogy maradjon is mindig egy védelmi szövetség, ez az egész karakterét meghatározza, és soha ne alakuljon át a karaktere sem egy agresszívebb vagy támadó szövetséggé. Ez a védelmi szövetség akkor fog minket megvédeni, hogyha mi erre képesek vagyunk. Ezért mindent meg kell tennünk, hogy ne fordulhasson elő az, hogy egy elbizonytalanodott hadsereg, amely eszközállományában sem tart ott, ahol a mai modern hadseregnek kell, és személyi állományában is gyenge, célponttá tegye az országot. Ezt meg kell akadályozni mindenképpen, és elé kell menni az ország biztonságának növelésével és az elrettentő erők növelésével ennek. Tehát ki kell építenünk egy erős, magabiztos, jól felszerelt, harcolni képes és harcolni tudó hadsereget.

Honvédelmi miniszterként célom lesz a magyar haderőfejlesztési program folytatása, mert nagyon komoly előrelépések történtek az elmúlt néhány évben. A jelenlévők pontosan tudják, hogy a NATO-előírás szerint a nemzeti össztermék 2 százalékát el kellett érniük. Ennek közelében vagyunk már most, illetve azt tovább kell növelnünk. Ez elképesztően nagy pénzügyi erőforrást biztosított a hadsereg rendelkezésére, komoly eszközbeszerzések indultak meg. Ennek a folytatása kiemelt célom: a folyamatban lévő ügyek befejezése és az ennek megfelelő katonaszakmai szempontok alapján meghatározott további beszerzések elindítása.

Emellett természetesen a harcoló állomány növelését is feladatul kell kitűznöm, hiszen az előbb említett célt egy nagyobb létszámú honvédséggel fogjuk csak tudni elérni. Az a célom, hogy a női és férfi katonák, férfi és női katonák magas színvonalú egyéni felszerelésének biztosítása mellett is növeljük a létszámukat, és egy olyan életpályamodellt tudjunk nekik kínálni, amely a honvédségbe történő belépésüket is vonzóvá teszi, a honvédségen belüli karrierjüket, a humán szakma, személyügyi szakma legjobb tudásának és tapasztalatának figyelembevételével gondoza, majd pedig, és erre különös figyelmet kell fordítanunk, a társadalomba

való visszalépésüket is. Ha valaki nem az egész életét katonaként akarja leélni, hanem annak csak egy szakaszát akarja a honvédség szolgálatába fordítani, azt is feladatommak érzem, hogy ebben a visszatérésben segítsük. Tehát összességében ezen a téren szeretnék egy újragondolt és vonzó ajánlatot tenni a magyar társadalom azon részének, amely hajlandó és képes a haza fegyveres védelmében akár hivatásosként, akár tartalékosként részt venni.

Magyarország április 3-án teljesen egyértelműen és világosan megmondta, és ilyen értelemben a magyar kormány és ennek leendő tagjaként az én mandátumom is zárt, hogy mi a béke pártján állunk, nem akarunk ennek a háborúnak a részesévé válni, semmiképpen nem teszünk semmi olyasmit, amivel akár hazánk, akár a határon túli területek és az ott élő magyarok - különösen gondolok itt Kárpátalja irányába - célponttá válhatnak. Ettől függetlenül vagy mindemellett pontosan tudjuk, hogy ebben a háborúban kik az agresszorok és kik a megtámadottak, hol van az erkölcsi fölény, és oda is állunk Ukrajna mellé. Ahogy önök pontosan tudják, Magyarországnak az egyik legnagyobb humanitárius akciója indult el és folyik a napjainkban is a menekültek gondozására. De a mi feladatunk itt a Honvédelmi Minisztérium és a honvédség vezetésében az lesz, hogy ezt a békét garantáljuk a magyar embereknek, a biztonságérzetüket fenntartsuk, és magát a biztonságot garantáljuk.

Az ukrán-orosz háború folyamatosan mindannyiunk figyelmét leköti, de emellett egyéb biztonsági kihívásokra is oda kell figyelnünk. Meg kell itt említeni természetesen az illegális migrációt. A határvédelemben a honvédség jelenleg is feladatot teljesít. Itt a terrorizmus leselkedő veszélyét sem szabad elfelejtenünk. A hadviselés jellege, ahogy önök is pontosan tudják, sokat változott az utóbbi időben, már a sokat emlegetett cyberhadviselés vagy a hibrid eszközök és támadási logikák figyelembevételére is szükség lett, és erre kifejezetten kollegáimmal együtt és a hadsereg parancsnoka irányításával oda fogunk figyelni.

Zajlik a NATO bővítése. Ahogy említettem, a NATO egy védelmi szövetség, amelyhez önállóan mindenki kérésére csatlakozik, ennek egy komoly folyamata van. A svéd és a finn államok jelentkezése egy aktuális pillanat, amely közvetett módon a NATO erősítésével növeli Magyarország biztonságát is. Említettem a diplomáciai háttérmet. Én személyesen kifejezetten talán az eddigiekhez képest is erősen fogok koncentrálni mind a NATO-n belüli, mind az azon kívüli nemzetközi kapcsolattartásra. Nagyon fontosnak érzem ennek a speciális területnek, a katonadiplomáciának a kiemelt képviselőjét ebben a fokozódó biztonsági kihívásokkal terhes világban.

Végezetül még azt szeretném mondani, ahogy önök is nyilván hallották, hogy a miniszterelnök úr a parlamenti beszédében az eskütételét követően külön kiemelte Magyarország biztonságának és védelmének a jelentőségét, így szerénytelenül mondhatom, hogy jómagam és a jelen lévő kollegáim az egyik legfontosabb területet irányíthatják az elkövetkezendő években. Ennek tudatában vagyunk. Én önöknek és a magyaroknak ehhez elkötelezettséget, munkakedvet, komolyságot, eltökéltséget tudok ígérni. A tárca most civil kontroll alá kerül, ez a teljesen szokásos, bevett és általános a nyugati demokráciákban. Minden eszközzel azon fogok dolgozni, hogy ez a fajta együttműködés a katonai vezetés és a civil irányítás között harmonikus és sikeres legyen.

Köszönöm a figyelmet. Bevezetőül ennyit gondoltam mondani. Tisztelettel várom a kérdéseiket.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterjelölt úr. Akkor a kérdések és a vélemények egyben következnek. Ha megengedik, akkor megnyitom a sort. Három területre szeretnék rákérdezni.

2004. november 3-án a magyar parlament szakított az addigi legfontosabb védelmi struktúrával, és egy teljesen más útra terelte Magyarország honvédelmét, nevezetesen, hogy az addig 136 éve fennálló sorkatonaságot megszüntette, és áttértünk egy szerződéses állományú, úgymond profi katonaságra, azzal, hogy ugyanakkor természetesen nagyon nagy mértékben bővítjük a tartalékos haderőt, hiszen tudjuk, hogy az a modell, amit akkor a parlament akkor éppen talán még Medgyessy Péter volt a miniszterelnök, bár a bánat sem tudja... *(Dr. Harangozó Tamás felé:)* Tamás, segíts ki! Ki volt akkor a miniszterelnök, 2004-ben? Folyamatában a Medgyessy-Gyurcsány-kormány időszakában az volt a minta, hogy az akkori semleges országok felépítését például véve van egy viszonylag szűk szerződéses állományú profi hadsereg, és egyébként van egy nagyon nagy tartalékos állomány, amely, hogyha baj van, behívható, van neki katonai kiképzése, átesett a legfontosabb honvédelmi és katonai ismereteken, és a többi, és a többi. Svájc, Ausztria, Svédország, Finnország - egyébként ezek semleges országok. Van olyan ország, Svájc, ahol sok száz éve nem volt háború, semmilyen, ezzel együtt egyébként a felnőtt férfi lakosság 100 százalékát kiképzik, mármint, aki alkalmas rá, hogy tartalékos tudjon lenni, sőt még a fegyverüket is otthon tartják.

Na, most, ennek az első fele sikerült, a szerződéses állomány, a másik része nem. 2010-ben nem volt több mint kilenc a tartalékos állományunk, akik katonai kiképzésen estek át. Itt látszik, hogy ez így nem sikerült. Ugyanakkor a modellt nem írtuk felül, tehát továbbra is a tartalékos állomány létszáma, kiképzettsége, rendelkezésre állása, minősége kulcskérdés lenne az ország védelmében, csak hogy ez 2010-ben kezdődött meg egyáltalán. Most már többször engedélyeztük a létszámbővítést, és mostanra 30 ezer fölötti. Ön is említette, hogy ön is átesett, jelölt úr, a tartalékos képzésen, sőt van itt parlamenti képviselő, aki parlamenti képviselőként jelentkezett és esett át az önkéntes katonai kiképzésen. De a 30 ezer sem közelíti meg az általunk példaként tételezett Svájc, Svédország, Finnország példáját.

Tehát itt hangsúlyoztuk mindig, most is hangsúlyozzuk, hogy fontos lenne a tartalékos haderő növelése, fontos lenne a kiképzés, fontos lenne, hogy a magyar népesség lényegesen jelentősebb része önkéntes vagy valamilyen alapon bevonódjon. Azt szeretném megkérdezni, hogy ezzel kapcsolatban mi a stratégiai elképzelése, mert az teljesen nyilvánvaló, hogy ha valóban háborús helyzet van, és látjuk, hogy ez most van, tehát háborús helyzet van, a szomszédunkban háború dúl. Megjegyzem, a rendszerváltás óta hosszabb ideig volt olyan helyzet, amikor valamelyik szomszédunkban háború dúlt, mint nem. Tehát igazából nem mondhatjuk azt, hogy a béke szigetén élünk, akármit is érzékel ebből a magyar választópolgár. Mi az ezzel kapcsolatos álláspontja? Az egyik ez volt.

A második a haderőfejlesztésre vonatkozik, mert a hadseregreformnak nevezett folyamat, legyünk ilyen eufemisztikusak, ami szintén 2004-ben indult, azért igazából a hadsereg képességeit tekintve nagyobb csapás volt, mint a trianoni békediktátum. Eleinte azt hittem, hogy egyébként ez egy politikai bonmot, de igazából csak arra jó, hogy érzékeltesse, hogy milyen súlyos volt az a honvédségiképesség-leépítés, de kiderült, hogy nem. Utánanéztünk konkrétan a munkatársaimmal a statisztikák szintjén: tényleg nagyobb volt a 2004-es leépítés, mint a trianoni békediktátum. Bizonyos fegyvernemeket egyszerűen megszüntettünk, önjáró tábori

tüzérség, páncélos erők, mindent, olyan volt persze, amilyen, Gvozdgyika, Akacija, satöbbi, maradt egy ilyen... Minden persze nagyszerű, mert lehet vele löni, de hát csak egyszer, a mai honvédelmi vagy háborús feltételek mellett a D-20-as önjáró tábori ágyú, mert utána azt egy perc, míg tűzkész állapotba hozom, meg egy percig elteszem, addig szétlövök, hogyha észleli az ellenség, hogy honnan lőttek. Vagy mondhatjuk azt, persze olyan, amilyen, de mégiscsak a kor színvonalának megfelelő akkori páncélozott szállító harci jármű részünket, a BMP-eket, amiket egyébként eredetileg is nyílt terepi harcra terveztek, azokat leépítettük, sőt még a páncélosokat is odaadtuk Iraknak, ami persze azóta már nincs sehol. Megmaradtak a BTR-ek, amiket viszont eredetileg sem nyílt harctéri harcra terveztek, hanem városi harcra, ami viszont, reméljük, Magyarországon sosem következik be, de mindenesetre sokkal később, mint bármilyen nyílt terepi harc. Tehát megmaradt nekünk olyan értelmezhető erőnk, amit nem arra találtak ki, amire mi most használjuk, és azóta elindult egy Zrínyi haderőfejlesztési program.

Hogy is mondjam, nagyon helyes, hogy gyártunk is bizonyos eszközöket, de itt a kérdés a következő: milyen irányban, stratégiai szempontból milyen irányban gondolja folytatni ezt a programot, mert hogy folytatni kell, az egyébként vitán felül áll. Illetőleg ezzel kapcsolatban teljesen szorosan a magyar hadiipar újjáteremtése, mert nyugodtan mondhatjuk, a semmiből kellett újjáteremteni, mert ezzel együtt a magyar hadiipar is leépült a 2000-es években. 2008-2009-ben önvédelmi golyós fegyvereket állított elő a Keserű Művek Magyarországon, semmi mást. Oké, az is fontos, de hát azért honvédelmi szempontból ez értelmezhetetlen.

Ehhez képest most már van páncélozottszállítóharcjármű-gyártásunk, vagy lesz a Dunántúlon. Ehhez képest részt veszünk az Airbus helikoptergyártásban beszállítóként meg bizonyos részegységeként; kézfegyverben és kézfegyverhez szükséges lőszerben egyáltalán nem állunk rosszul, talán már szinte önellátóak vagyunk. A nagy kérdés az az, hogy oké, de hogyan tovább, tehát megmaradunk itt, vagy megyünk még előre? És ezzel kapcsolatban külön szeretnék rákérdezni a V4-es országok esetleges hadiipari kooperációjára, mert látjuk, hogy van egyébként, tehát a csehek a szlovákokkal együttműködnek ebben a 155-ös tarack gyártásában, ami oké, nem láncaltap, de azért önjáró, és azért egészen használható, mint kiderült egyébként a mostani háborús helyzetben, ami mutatja azt a kooperációs lehetőséget, ami előttünk nyitott. Itt mi ezt a Honvédelmi bizottság szintjén azért fontosnak tartottuk. Bizonyára tudja ön is, hogy a V4-es országok parlamentjeinek honvédelmi bizottságai rendszeresen tartanak közös megbeszéléseket, ahol ezekről a kérdésekről beszélhetünk, és javasoljuk a kormányainknak, hogy V4-es alapon gondoljuk meg, hogy milyen haderőfejlesztési lehetőségek vannak, illetve milyen kooperációs, tehát konkrét hadiipari kooperációs lehetőségek. Ezt hogyan látja? - szeretném megkérdezni.

A harmadik pedig, amit szintén szoktunk hangsúlyozni, és az ön korábbi életútja talán ebben az ügyben rendkívül hasznos lehet. Tudjuk, hogy a hadiipar mindig magában hordozza a nagyon jelentős technológiai fejlődést is meg a technológiai fejlesztéseket. Azt is tudjuk, hogy a hadiipari technológiai fejlesztések szükségszerűen eddig még mindig megjelentek a polgári iparban is. Ez megjelenik hol magától, hol pedig szervezeten és valamilyen módon menedzselten. Ez így volt a margarin feltalálásakor is, ami egyébként egy hadiipari helyettesítő termék, csak nem tudjuk, hogy akkor találták fel Napóleon utasítására a francia hadimérnökök, amikor elfogyott a vaj, és a francia katonák ellátásában a vaj szerepelt, és vajpótlót kellett gyártani, onnan jön a margarin, tehát az egy igazi háborús helyettesítő kényszertermék, egészen a mikrohullámú sütőig meg nem tudom, micsodáig. Tehát itt nagyon széles a választék.

Itt van egy nagyon komoly állami finanszírozás a hadiipar fejlesztésére. Ez szükségszerű. Viszont nem szabadna nem végiggondolni azt, hogy oké, de azok a technológiai újítások, amelyeket adott esetben ez az ipar Magyarországon kitermel, hogyan, milyen módon implementálódnak át a magyar iparba a versenyképesség erősítése, akár csak technológiák vagy gyártási eljárások terén, tehát nem feltétlen kell ennek termékekben megjelenni. Erről mi az álláspontja, és ebben láthatunk-e valami előrelépést, mert egyelőre most az első lépésnél tartunk, egyáltalán gyártunk valamit. Oké, de most már gyártunk. Gondoljuk végig, hogy innen hogyan lesz tovább. Ez a három kérdés, amit én szerettem volna megkérdezni. Köszönöm szépen.

Van-e más kérdező? *(Jelzésre:)* Harangozó képviselőtársam!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Miniszterjelölt Úr! Kedves Vendégeink! Miniszterjelölt úr is az életútjával meg a személyes dolgokkal kezdte. Engedje meg, hogy én is ezzel kezdjem, mert talán nem meglepő módon a közvéleményt, a sajtót is eléggé foglalkoztatja nemcsak az ön századvéges vagy nagyköveti, hanem a tulajdonosi és üzletemberi múltja és jelene.

Az egyik ilyen a budapesti kaszinóüzlet. Lássuk be, ezek azért még külön érdekesek, ez például, merthogy a magyar állam, illetve a magyar Országgyűlés politikai többségének a jóvoltából egy nagyon komoly üzleti érdeket jelent, kevésbé értelmezhető piaci dolognak, és legalábbis a nyilvános hírek szerint ilyen évi 12 milliárd forintos hasznot hoz a cégnek, amit most pont a legutóbbi időben, 2056-ig meghosszabbított a Nemzeti Koncessziós Iroda, most egy gyors fejszámolás, ilyen 400 milliárd forintos bevételt garantálva önnek és üzlettársának.

Hasonlóan érdekes, mert a közszférát, a magyar állam költségvetését, a magyar adófizetők pénzét érinti mindenképpen a HSC Aerojetben megszerzett 80 százalékos tulajdona, amit szintén 100 százalék állami, vagy hát nem tudom, hány százalék, de ötvenvalahány-milliárd forint állami hitelből sikerült megvennie, amely cégtől aztán most a Magyar Honvédség megvásárolta azokat a gépeket, amelyekre mint kvázi haderőnemre egyébként nyilvánvalóan szükség volt, a kiképző gépekre. De azért ez mégis elég pikáns így magában is; azzal, hogy ön lesz a honvédelmi miniszter, különösen az.

Szintén nagyon érdekes üzleti tranzakció a Transmashholding Hungaryben betöltött tulajdona, ami egy orosz cég - én nem tudom, majd abban segítsen nekem, hogy ez állami orosz cég-e vagy magáncég, de jelen pillanatban szerintem ilyen szempontból teljesen mindegy -, tehát egy orosz-magyar vegyes cégben való tulajdona. Ha jól tudom, legalábbis nyilván ezeket a sajtóból tudtam megnézni, a Ganzzal közösen együttműködve Egyiptomnak szállítanának, gyártanának vagy gyártanak - éppen az sem derült még ki - vasúti kocsikat. Ez utóbbi is nagyon érdekes jelen állapotban, hiszen ön egy NATO-tagállam honvédelmi minisztere lesz, az oroszokkal pedig nem ellenérdekű felek vagyunk, hanem jelen pillanatban pengeélen tancolunk, hogy ellenérdekű felek vagy ellenségek legyünk vagy vagyunk mint NATO-tagállam.

Tehát ezek mind olyan kérdések, amelyekre szerintem az elején érdemes lenne válaszolnia, hogy ezeket az üzleti érdekeltségeit megtartja-e miniszterként, és nem tartja-e akár gazdaságilag, akár politikailag, akár nemzetbiztonságilag problémásnak az előbb felsorolt dolgokat, ha miniszterként ezeket az üzleteket vagy ezeknek a gyümölcseit továbbra is személy szerint ön élvezni fogja.

A második kérdésem az, bár azt gondolom, elég sokat mond, hogy itt ül ön mellett Maróth Gáspár, de védelmi fejlesztésért felelős kormánybiztosként az elmúlt időszak beszerzéseinek a koordinálásáért ő felelt. Miután az ön által is elmondott módon az egyik fontos további projekt lesz a Magyar Honvédség fejlesztése,

érdekelne, hogy ilyen viszonyban, milyen pozícióban, strukturálisan hogyan fog ez működni: ugyanúgy, ahogy eddig volt, vagy esetleg a minisztériumon belül folytatja Maróth úr a munkáját, vagy valami más megoldás lesz.

A következő kérdésem. A parlament előtt fekvő salátatörvényben a honvédelmi államtitkár intézményét megszüntetik. Ez önnel már egyeztetve volt-e, és az ön kérésére történik-e? Ez volt az a 46. § (1a) bekezdése, amely szerint a honvédelmi államtitkárnak katonai szolgálati viszonyban töltött legalább 20 év tényleges szolgálati idővel rendelkező, egyéb törvényi feltételnek megfelelő személy nevezhető ki, és így volt a kvázi politikai vezetésben vagy mellett egy garantáltan 20 éve a testületben tevékenykedő szakember is. Ez most eltűnik a rendszerből. Ennek mi az oka? Ezt ön kérte-e, vagy most már így kapja meg a tárcát, és ha igen rá a válasz, hogy ön kérte, akkor ennek mi az oka? A Honvédelmi Minisztérium eddig egy katona által volt vezetve, volt vezérkari főnök volt a miniszter, az rendben van, vagy, hogy mondjam, azért politikai döntés egy kormányzati politikai döntés, hogy kvázi civilt vagy ilyen szempontból civilt tesz egy ilyen tárca élére. De szerintem érthető a kérdés. Ön kérte-e ezt a módosítást, és ön szerint nem indokolt-e, hogy legalább valaki ott legyen konkrétan a testületből a minisztérium vezetésében?

Ezzel összefüggésben kérdezném, ha tud rá válaszolni, vagy akar, hogy a HM-ben a Magyar Honvédség, illetve a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat tekintetében meglévő vezetői állománnyal kapcsolatban a bizalmi viszonya megvan-e, vagy tervez további változásokat a közeljövőben bármelyik vezetői poszton. Legalábbis ön előtt a belügyminiszter úr a maga területén itt a nyilvános meghallgatáson világossá tette, hogy ilyenekre ő például nem készül, úgyhogy érdekes lehet, hogy önnél van-e ilyen szándék.

Szintén ebből a javaslatból derül ki, hogy a Honvédkórház kikerül a honvédség berkei közül, ami például a honvédség létszámhelyzetére is érdekes hatással lesz, hiszen leszámolódott. Miniszter úr erről tudott-e, szintén kérdezném, hogy ez az ön szándékainak megfelel-e, és tud-e valamit mondani, hogy mi fog akkor történni a Honvédkórházzal, hogyha nem a HM fogja felügyelni. Belügyminiszter úrtól is megkérdeztem ezt, hiszen az egészségügy meg közben hozzá került, de ő azt mondta, hogy ezt még nem tudja ő. Hátha ön tudja, hogy akkor a Honvédkórházzal mi lesz, ami nyilván a honvédségnek is egy nagyon komoly képessége nemzetközi szinten elismerten, és nem mellel, ha jól emlékszem, másfélmillió honfitársunk konkrét közkórháza is. Ezzel kapcsolatban akkor mi lesz a jövőben a fenntartói viszony?

A határrendészetet, határőrzést említette miniszter úr. A belügyminiszter úrtól is megkérdeztem, hogy nem gondolják-e azt, főleg, hogy egy közvetlen háború van a szomszédságunkban, hogy a Magyar Honvédség állományát kevésbé kellene terhelni élőerős kerítésőrzéssel. En tőle kérdeztem, hogy képes lesz-e a Belügyminisztérium megoldani azt a kérdést, hogy a magyar határokat és főleg a déli határkerítést a magyar belügy és az alárendelt szervei képesek legyenek folyamatos stabil állománnyal őrizni és a Magyar Honvédséget ettől mentesíteni. Nem tudom, miniszterjelölt úrnak erről mi a véleménye, a minisztérium a jövőben ezt fenn kívánja-e tartani, vagy ön is úgy gondolja, hogy talán jelen helyzetben meg pláne a magyar katonáknak lehet ennél praktikusabb dolga is.

Tartalékosokat említette ön is, és elnök úr tett föl konkrét kérdést. Én egy másik, sokkal konkrétabb kérdést szeretnék feltenni, hiszen a kampány során is hangzott el ezzel kapcsolatban néhány mondat, illetve most a választások után is hangoztak el erős mondatok konkrétan Schmidt Mária részéről az általános hadkötelezettség és sorkötelezettség visszaállításával kapcsolatban. Az ügyvezető kormány részéről, a HM részéről jött egy erős cáfolat, hogy ez a magyar kormány álláspontját nem tükrözi. De kérdezném öntől mint miniszterjelölttől, hogy a

sorkötelezettség visszaállításáról önnek mi a véleménye, és most már nyilván nem a magánvéleménye, hanem miniszterként ezt támogatná-e vagy sem.

ELNÖK: Képviselő úr! Csak egyetlen szó, nehogy félreértés legyen, mert sok olyan hallgatónk is van, aki nem feltétlen van képbén. Csak a sorkatonaságra kérdezz rá, mert hadkötelezettség most is van.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Bocsánat, sorkatonai.

ELNÖK: Jó, jó, mert nem úgy van, hogy sorkatonaság, illetve hadkötelezettség, mert hadkötelezettség most is van, sosem töröltük el. De az más. Jó, sorkatonaság, köszönöm.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Az ön által is világosan elmondott orosz agresszióval kapcsolatban kérdezném, hogy a jelenleg hatályban lévő nemzeti katonai stratégiának és egyébként a meglévő terveknek látja-e bármilyen szükségét, hogy felülvizsgáljuk. Tehát a február óta kitört orosz hadmozgások tekintetében nekünk kell-e a Magyar Honvédség tervezését, stratégiáját, képességeinek fejlesztését, bármit felülvizsgálnia ahhoz képest, amilyen világban eddig éltünk, és amilyen terveink eddig voltak? Nyilván ez nem egy kétnapos munka, csak kérdezném, hogy ön szerint van-e helyzet arra, hogy ezt megváltoztassuk.

A számomra legfontosabb kérdések nyilván az állományt érintik. Ön is említette egészen őszintén és gyakorlatilag kritikusan, ha nem is nagyon konkrétan, de kimondta, hogy nem csak a fegyverek állapota vagy a technikai eszközök állapota szorul fejlesztésre, de a létszámhelyzettel sem áll a Magyar Honvédség a legjobb helyzetben. Kérdezném, hogy ezzel kapcsolatban az új életpályamodell egy új, komplett törvény formájában jelenne majd meg egyszer csak, a fizetés további emelése, akár markáns emelése ennek részét tudja-e képezni, és az ön által is említett folyamatos GDP-arányos költségvetés-növekedésnek a részeként erre akkor lenne-e fedezet is.

A társadalomba való visszaintegrálás a már leszolgált kollégák tekintetében. Önt is hadd kérdezzem meg, hogy továbbra is teljesen elzárkóznak-e a szolgálati nyugdíj visszaállításától. Tehát a szolgálati nyugdíj intézményrendszere, mint olyan, szóba jöhet-e? Mindig elmondom, itt is elmondom, nem nagyon van olyan épkézláb ország a világban, ahol katonáknak, akár belügyes, rendvédelmi, fegyveres munkát végzőknek nincs valamilyen szolgálati nyugdíja, ez itt Közép-Európában, Nyugat-Európában, de az Egyesült Államokban is egy meglévő intézmény. Erről mi a véleménye?

Egy nagyon konkrét a végén, a Honvédelmi bizottságnál, nemsokára itt lesz előttünk, a miniszterjelölt urat kérdezném, ha már az állományról beszélünk, szintén a parlament előtt van a salátatörvényben, hogy a honvédelmi alkalmazottak kiegészítő árvasági ellátását most el fogják venni. Kérdezem, hogy miniszterjelölt úr ezzel egyetért-e, vagy esetleg tudná-e támogatni azt a módosító javaslatomat is, hogy ezt vegyék ki a törvényből. Ezt nem olyan régen kapták meg a honvédelmi alkalmazottak. Nagyon csúnya becsapásíze van és kampányíze van annak, hogy nem olyan régen megkapták, majd a nyertes választás után azonnal el is veszik tőlük. A törvény indokolásában szerintem teljesen nonszensz módon annyit jelölnek meg, hogy a kvázi közalkalmazottak az államigazgatás más területén sem kapnak ilyet. De pont ez a kormány változtatta meg a közalkalmazotti rendszert, és ágazati

alkalmazottakat hozott létre, például honvédelmi alkalmazottakat, rendvédelmi alkalmazottakat, egészségügyi szolgálati viszonyt, gondolom, pont azért, mert nem gondolják, hogy ezek egyforma módon kezelendők. Biztos, hogy örültek a kollegák ennek, biztos, hogy jó hatása volt annak, hogy a honvédség működtetésében egyébként nem katonaként résztvevők is részesülhetnek ebből a kedvezményből. Szóval azt kérdezném miniszterjelölt úrtól, hogy tudná-e támogatni azt a módosító javaslatomat, hogy ez kerüljön ki a törvényből, és maradjon meg. Nem hiszem, hogy olyan nagyon nagy pénzről beszélünk egyébként, már csak elvi alapon is, a honvédelmi alkalmazottak kiegészítő árvasági ellátásánál. Köszönöm szépen a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Alelnök úr!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelettel kérdezném miniszterjelölt urat, hogy hogyan ítéli meg a honvéd jogállási törvény helyzetét, jó-e ez jelen állapotban, vagy fontosnak tartaná-e ennek a törvénynek a módosítását. Aztán arra lennék kíváncsi, tisztelettel, hogy a haderőfejlesztési program gőzerővel folyik, és miért tartja fontosnak a magyar tervezésű és gyártású kézfegyverekkel való honvédségi ellátást. Fontosnak tartja-e, és milyen lehetőségeket tesz ennek érdekében? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e más kérdés? *(Jelzésre:)* Igen, Lukács képviselőtársam.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Világosan látszik, hogy az első kérdés, amit tisztázni kell, és erre szerintem ön is számított, és világosan látszik a kormányzati struktúra új felállításából, hogy az egyenruhások mentek, és az öltönyösök jöttek a minisztériumba. Ennek az egyik jele, vagy mondjuk úgy, mellékterméke az, hogy önnel kapcsolatosan felmerül a gazdasági összeférhetetlenség, hogyha pongyolán fogalmazunk, de hát mindenképpen azoknak a legalább kétes összeférhetőségeknek a kérdése, ami az ön üzleti életben betöltött szerepe és a mostani miniszteri vagy leendő miniszteri státuszával kapcsolatos. Itt ez azért is érdekes, mert most, amikor bejön, akkor nem tudhatjuk, hogy önben a megrendelőt vagy a beszállítót tisztelhetjük például abban a projektben, amiben Magyarország a cseh gyártól, amelyhez önnek köze van, és így vagy úgy, de hát tulajdonában áll, vagy arra hatást tud gyakorolni a tulajdonosi szerkezeten keresztül... Tehát felmerül az a kérdés, hogy ezt ön miként értékeli, szükséges-e megszüntetni ezt a fajta összeférhetetlenséget, még ha nem is tűnik összeférhetetlenségnek, de a józan ész szabályai szerint szerintem belátható, hogy nem biztos, hogy helyes, még hogyha Maróth Gáspár adja is a megrendelést papíron ezeknek az eszközöknek a beszerzésére, tehát nem biztos, hogy helyes, hogy a miniszternek van érdekeltsége, ráadásul egy külföldi illetőségű gyárban, illetve cégben.

Ezzel kapcsolatosan felmerül, és képviselőtársam azért pár utalást tett rá, de szerintem akkor célzottabban kérdezzük meg, hogy esetleg van-e más olyan gazdasági érdekeltsége, amely a miniszteri, tehát a honvédelmi miniszteri munkájával gazdasági értelemben összeférhetetlen, azaz olyan érdekeltség, amely hadiipari, és akár beszállítója lehet a magyar államnak úgy, hogy ebben ön mint miniszter. Nyilvánvalóan itt a parlamenti jóváhagyás mellett vagy anélkül, ennek meg megvannak a módjai, hogy miként lehet beszerezni az eszközöket, tehát hogy összeférhetetlen-e esetleg más ilyen gazdasági érdekeltséggel, vagy nem. Bocsánat,

hogy ezzel a kellemetlen kérdéssel kell kezdeni, de szerintem nem lepte meg önt, aki tud olvasni a politika időjárásában, az láthatta a hírekben, hogy ezek fel fognak merülni, és ezekre egyenes, lényegre törő és pontos választ kell adni, hogy a közvélemény kétségét, illetve kérdéseit tisztázni lehessen, és a kétséget ki lehessen zárni.

Ezen túlmenő szakmai kérdések inkább. Igazán fontos az elmúlt időszak értékelése, és engedje meg, hogy itt köszönjem meg a honvédeknek azt a közreműködését, amelyet a pandémiás helyzetben nyújtottak, és a magyar társadalmat a védekezésben segítettek. Ha hasonló helyzet van vagy hasonló helyzet ismételen előáll, azaz, hogy a veszélyhelyzetben szükség van rá a közegészségügyi állapotok biztonságos megőrzése mellett, szükségesnek látja-e a továbbiakban ismét a honvédek bevetését, illetve a kórházakba vagy más intézményekbe, szociális intézményekbe való vezénylését, és szükségesnek látja-e az ő munkájukat ott.

Folytatódik-e a kadétprogram, illetve a hazafias nevelési program, tehát amit megkezdtek az előző ciklusban, ebben várható-e változás? Ha igen, akkor esetleg annak a bemeneti rendszernek, amit ön mond, hogy szeretné növelni a katonaság létszámát, tehát hogy egy személyzeti fejlesztésen is átmenjen az eszközfejlesztés mellett a honvédség, része lesz-e vagy része-e ez a kadétprogram vagy hazafias nevelési program?

Szintén felmerült bennem is, és ismétlésnek, de mindenképpen fontosnak tartom, hogy tisztázzuk azt, hogy ön miként áll a sorkötelezettség kérdésében. Tehát az, amit Schmidt Mária egyébként felvetett, a jobboldali konzervatív Jobbik szerint egy vitára legalább alkalmas álláspont, azaz, hogy a sorkötelezettség vonatkozásában valamilyenfajta társadalmi diskurzus akár létrejöjjön. Van rá rengeteg példa, nyugat-európai, illetve más államok példája, hogy miként lehet megszervezni, függetlenül attól, hogy ki mi mellett teszi le a voksát, talán egy társadalmi vitát megér. A társadalmi vitának az egyik legjobb helye a Honvédelmi és rendészeti bizottság, és pláne, ha egy miniszteri meghallgatás van. Így tehát a vitának az első mérőföldkövéhez talán ön is hozzájárulhatna azzal, hogy megosztja az ezzel kapcsolatos véleményét, azaz, hogy a sorkötelezettségről mi az álláspontja.

A határvédelemmel kapcsolatosan szintén volt már szó arról, hogy a honvédek komoly határvédelmi feladatokat látnak el, és egy háborús szituációban azért érdemes megfontolni azt, hogy miként lehet a készséget úgy fenntartani, vagy a képzésüket, a felkészültségüket úgy növelni, hogy bizonyos feladatok alól tehermentesítjük őket. Nem árulok zsákhamacskát, Pintér Sándor miniszterjelölt úrtól is megkérdeztem, hogy mit szól az önálló határőrséghez, amely egy szervezetileg elkülönülő szervezet, és hogy lát-e ebben lehetőséget, hogy ez a honvédek tehermentesítse, különösen úgy, hogy Orbán Viktor arról beszélt, hogy az elkövetkezendő tíz év vagy évtized a háborúk időszaka lehet, illetve ilyen időszakra kell felkészülni. Talán érdemes lenne megfontolni, és már az előrelépés lenne, esetleg a honvédelmi tárca gondolkodna abban, hogy miként lehet tehermentesíteni a honvédek, és látna fantáziát abban, bár nem hozzájuk tartozik, és nem az ő szervezeti rendszerükből lenne kialakítható, hogy egy szervezetileg elkülönülő, önálló határőrség létrejöjjön.

Összességében utolsó kérdésnek szeretném megkérdezni, hogy mi az álláspontja egy szerintem nagyon aktuális kérdéssel. A kampányban is nagyon sok mindennel, nagyon sokszor szóba került, és szerintem annak a kifordítása vagy annak a rossz tálalása nagyon sok mindenben befolyásolta félreértelmezéssel a választási eredményt. Benkő Tibor, az ön elődje úgy fogalmazott, és idézem őt: „nemcsak a markunkat kell tartani a washingtoni szerződés 5. cikkelyénél”, ami a tagállamokat ért támadásnak a NATO kollektív védelmét garantálja, szóval nemcsak a markunkat kell tartani ennek a betartatását várva, hanem tevékenyen kell fellépni. Ezzel

kapcsolatosan világos a GDP-költési kötelezettségeink meghatározása, és látjuk, hogy ennek a teljesülése miként alakul. De a fontos kérdés az, hogy ha egy NATO-szövetséges tagállamot ebben a veszélyes szituációban, és ne legyen így, támadás ér, akkor milyen lehetőséget lát NATO-szövetséges tagállamként Magyarország számára, a magyar honvédek számára, hogy adott esetben Oroszországgal vagy bármelyik támadó féllel kapcsolatban a védelmi kötelezettségét hadikötelezettségként miként teljesítse. Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Képviselő asszony!

BARTOS MÓNICA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr, és miniszterjelölt úrnak is a bemutatkozást, és köszöntöm nagy tisztelettel önt is és kedves vendégeinket.

Én azt gondolom, miniszterjelölt úr életútját áttekintve, és mindazt, amit elmondott, hogy önre ebben az időszakban igenis nagyon nagy szükség van, mert a háború árnyékában a békéért küzdeni egy nagyon különleges képességet jelent. Ön is említette a katonadiplomácia jelentőségét, és én ezt hangsúlyosan aláhúznám. Mindaz a tudás, amit ön birtokol, és az a holisztikus szemléletmód, amit akár az agráregyetemi végzettsége is nyújt önnek, segíteni tudja önt abban, hogy a háború szellemét akár távol tartva önmagától a béke eszköze lehessen Magyarország számára. Én ezt nagyon fontosnak tartom, és mindazokra a tapasztalatokra, amelyek önnek megvannak, nagyon számítunk a magyar emberek nevében is és képviselőként is.

Nagyon fontos az is, hogy másképp szemléljük a honvédséget ezekben az időkben, és mindaz a képzés és szemléletformáló munka, amely ön mögött van a Magyar Tartalékosok Szövetségének társadalmi elnökeként, szintén nagyon jelentős. Jómagam aktív hallgatója vagyok a Nemzeti Közszerződési Egyetem hadtudományi és honvédtisztképző karának, egy posztgraduális képzésen veszek részt, és saját tapasztalatom is az, hogy a képzésnek, a tudásnak milyen fontos szerepe van abban, hogy az ember hogy tekint a honvédségre, hogy tekint a hazájára, hogy tudja szemlélni, mérlegelni, értékelni a biztonságpolitikai kihívásokat. Erre szerintem az aktívkorú tartalékos állománynak is nagy szüksége van, illetve nagy szüksége van azoknak a fiataloknak, akik orientálódni ezen szép hivatás felé, annál is inkább, mert miniszterjelölt úr is említette, hogy a harcoló állomány nagyságát szeretné bővíteni. Én erre a képzési rendszerre szeretnék rákérdezni, hogyan szeretné fejleszteni ezt a területet, akár a honvéd középiskolákat, akár a nyári táborokat, a hagyományörzés területét vagy a KatonaSuli-programot, illetve más képzési programokban gondolkodnak-e, hogy a jövő állománya biztosítva legyen. Köszönöm szépen, és nagyon sok eredményes napot és áldást kívánok a munkájához.

ELNÖK: Köszönöm. További kérdések? *(Nincs jelzés.)* Öné a szó, miniszterjelölt úr.

Szalay-Bobrovniczky Kristóf reflexiója

SZALAY-BOBROVNICZKY KRISTÓF honvédelmi miniszterjelölt: Köszönöm szépen a kérdéseket. Igyekszem röviden mindegyikre kitérni.

Elnök úr kérdésére vonatkozóan a tartalékos állománnyal kezdjük. Pont ebben volt nekem is személyes tapasztalatom, ahogy többször elhangzott. Én önkéntes műveleti tartalékos voltam, létezik emellett önkéntes védelmi tartalékos, létezik emellett önkéntes területvédelmi tartalékos, és még egy negyedik kategória is, ha jól mondom, altábornagy úr, ami önmagában elég ahhoz, hogy lássuk, hogy ez itt egy

kicsit bonyolultnak tűnik. Ezért nem is elismételve mindazt, nyilvánvaló mindannyiunk számára, hogy a tartalékoság, pontosan, ahogy elnök úr mondta, miután egy hivatásos hadsereget állítottunk föl 2004-ben, de elfelejtettünk melléépíteni egy tartalékost, már az akkori kormány felejtett el egy tartalékosrendszert mögé építeni... 17 tartalékosa volt tudtommal a honvédségnek 2010-ben. Tehát ennek a fontosságát nem is akarom itt emelni, szócséplés lenne.

Az ez irányba való haladásunk mindenképpen az kellene hogy legyen, hogy ezeket a kategóriákat újra átgondoljuk, és a lehető leghatékonyabb módon adunk egy ajánlatot a társadalomnak, ahogy az imént is mondtam, amelyben egy egyszerű, világos belépést kínálunk a honvédségbe, utána azon belül való közlekedést egy olyan embernek, aki egyébként lehet, hogy nem az egész életét akarja hivatásos katonaként eltölteni, vagy csak tartalékos akar lenni, a munkaadójával és a napi életével, a családjával összeegyeztethető módon, akár a tanulmányai közé ékelve valamilyen kompakt módon tudja elvégezni vagy megkapni ezt a képzést, és utána bent maradni a hadsereg állományában, ameddig ez célszerű, majd onnan a társadalom tárt karjai közé visszalépni. Ez a munka előttünk áll, ezzel fogunk alapvetően foglalkozni körülbelül ilyen irányelvek mentén.

A haderőfejlesztésre vonatkozóan rendkívül sok minden történt. Egyben rögtön utalok is arra, hogy Maróth Gáspár barátom és kollegám, ahogy a statútumtörvényből is kapcsolódik vagy látható, minden, amit olyan kiválóan végzett eddig, azt ezentúl a tárca keretén belül fogja végezni, ha elfogadja a felkérésemet, ez lesz most majd a következő napok zenéje. Tehát a haderőfejlesztési beszerzések rendkívül fontos feladatát fogják képezni a tárcának. Most megint nem sorolnám föl, itt szakemberek ülnek, mindenki tudja, hogy eddig is milyen meghatározó jelentőségű beszerzések történtek csapásmérő eszközök tekintetében, de más területen is, ezek mennek tovább.

Amire a fókusz en szeretném a jövőben a katonai vezetéssel összhangba fordítani, azok az egyéni harcászati felszerelések javítása, egységesítése, bővítése. Már tervek vannak tudomásom szerint, amelyeknek a részleteit majd én is most fogom megismerni, de a teljes körű légvédelem kialakítására vonatkozóan és a különböző vezetésirányítási rendszerek, annak az egységesítése, modernizálása biztos, hogy olyan haderőfejlesztési prioritások, amelyeken dolgoznunk kell.

Teljesen egyetértek elnök úrnak abbéli megjegyzéseivel kapcsolatban, hogy a magyar ipar és a magyar mérnöktudás, ezen belül a magyar fegyvermesterség nagy hagyományú - egyébként vadászként is meg katonaként is hosszan tudnék arról beszélni, hogy milyen fegyvertípusok és hogyan kerültek hazánkban gyártásra -, eltűnőben lévő vagy eltűnt szakma, ennek a visszaállítása és építése kiemelt prioritása a haderőfejlesztésnek. Itt valóban nagyon fontos az a kérdés, amit feltett vagy felvetett, a hadiipari technológiai fejlesztések és a civil terület együttműködése. Mi a honvédségen belül az eddigieknél még nagyobb fókusz fogunk fordítani a kifejezetten védelmi célú technológiai innovációk felkarolására, támogatására, de ezt majd együttműködésben fogjuk tenni a civil innovációs ökoszisztéma intézményrendszerével és szereplőivel, hiszen egy innovációs ökoszisztéma kiépítése egy hatalmas nagy feladat, ennek csak egy része a védelmi terület, de valóban kölcsönhatás és átmenet van a két terület között. Ennek a maximális kihasználására fogok törekedni megfelelő szakembereknek a honvédségen belüli, illetve azon kívüli foglalkoztatásával és az így történő együttműködéssel.

A V4-együttműködésre volt még elnök úrnak egy megjegyzése, kérdése. Ezt korábbi nagykövetként is megerősítem, hogy a V4-együttműködés különleges szinergiákat hordoz magában. Nagy országokon és nagy nemzetközi rendszereken belül egy közös fellépés mindig sokkal erősebb, mint amikor egy kisebb nemzetállam

igyekszik ezt megtenni. Ezt nagy értéknek tekintem, és a honvédelem területén is a magunk munkáját ez ügyben el fogjuk végezni, hogy függetlenül azért az éppen aktuális, adott esetben politikai ízű csatározásoktól, ezen a területen erős és bizalom alapú együttműködés legyen a V4 országaiban, hiszen közhely, mindannyian tudjuk, hogy történelmünk, földrajzi elhelyezkedésünk, gazdasági érdekeink, energiához való jutásunk és sok egyéb szempontból közösen determinált a jövő. Remélem, hogy nagyobbra is válaszoltam elnök úr kérdéseire.

Harangozó képviselő úr kérdései, illetve itt egyéb kérdéseket is kaptam a befektetéseimre, üzleti tulajdonaimra vonatkozóan. Ezt egyben szeretném kezelni. Igazából itt arról van szó, hogy az elmúlt években befektetőként is nemzeti érdek vezérelt. Tehát azok a befektetési lehetőségek érdekeltek, azokban láttam lehetőséget, amelyeknek valamilyen, a nemzet szempontjából értékelhető jelentősége van. Ilyen az a vasúti vállalkozás, amire ön utalt. A sajtó nem így szokta ezeket tálni. Megemlítem, hogy Magyarország legnagyobb külkereskedelmi megállapodása volt a második világháború óta, és egy nemzetközi partnerrel, de rendkívül sikeresen indítottuk újra magyar mérnökök segítségével, Magyarországon, magyar képességek idehozatalával a vasútgyártást, és ez folytatódik minden, a nemzetközi helyzetben beállt kritikus változás ellenére.

Ugyanez a szemlélet igaz a cseh repülőgépgyárban megjelenő tulajdonomra. Ez is szerintem a magyar nemzeti érdek szempontjából egy meghatározó jelentőségű lehetőség volt, hogy egy nagyipari ország fontos és gyakorlatilag koronán egy gyémántnak tekinthető száz éves, több mint száz éves gyárában magyar nemzeti tulajdon tudott megjeleni, és ezeket a szempontokat tudtuk itt megjeleníteni. Ugyanez igaz egyébként a kaszinóüzletekre is, amit szintén mindig gigantikus számok kíséretében szoktak előadni, miközben ez egy komoly nemzetközi tranzakció jelentős kockázattal és befektetésekkel történő megszerzése volt, ami egy viszonylag regulálatlan világból vezette át ezt a területet is egy jól regulált helyzetre, ami egyébként komoly adóforintokat is eredményez.

Természetesen komoly emberek vagyunk, és egy komoly feladatra készülök. Nyilvánvalóan fel sem merül, hogy minden, az idevonatkozó összeférhetlenségi szabálynak ne felelnék meg, és időre és a megfelelő igénynek vagy a jog által előírt igénynek meg fogok felelni, ez nem lehet kérdés. Ennek a részletei nagyon messze vezetnek, de azt ígérhetem, hogy ebben a tekintetben makulátlanul fogunk a nyilvánvalóan szoros figyelem középpontjába állni, amikor ennek eljön az ideje.

Azt a kérdést meg is válaszoltam már, hogy a beszerzések tekintetében hogyan működünk tovább. Itt kaptam néhány kérdést a tárca átalakítására vonatkozóan, ezeket is talán érdemes egyben kezelni. Civil vezetés jelenik meg a tárcán belül, ez indokolja azt a civil vezetést, ami egyébként katonákra fog támaszkodni. Körünkben van altábornagy úr, akinek külön köszönöm, hogy időt szánt, hogy jelen legyen, pontosan azt demonstrálandó, hogy a magyar hadsereg, a Magyar Honvédség parancsnoka személyében lesz az a katona, akire a civil vezetés támaszkodni tud. Nincs szükség arra, hogy ezen túl törvényben rögzített módon írjunk elő katonai szolgálati időt. Az államtitkári kar is civil lesz, de minden olyan katonai segítséget meg fog kapni a hadseregen belül, illetve jelenleg is a minisztérium állományában lévő vagy maradó, korábban katona állományú szakemberektől, ami a tárca vezetéséhez szükséges.

Logikailag idekötődik a KNBSZ-re vonatkozó kérdés is. A KNBSZ egy kiemelt és kitűnő képességekkel rendelkező titkosszolgálat, nyilván a jelöltségemből fakadóan következik, hogy a részleteit ennek a területnek még nem ismerhetem, de amit én erről hallottam, az az, hogy Magyarország egyik ékköve, szolgálóképességének egyik ékköve. Nagymértékben fogok támaszkodni rájuk.

A Honvédkórház kérdése számunkra katonai szempontból jelentős. NATO-követelmény is, illetve a magyar katonai képességek alapvető feltétele, hogy a katonai egészségügyi szolgálatot és minden ehhez kapcsolódó katonai természetű igényt kiszolgálhassunk. Ez nem fog sérülni a felálló új struktúrában sem. Ennek a pontos részleteit természetesen majd az előttünk álló időben, amikor nekiállunk a munkának, akkor fogjuk tudni meghatározni.

Ugyanez vonatkozik rá, több kérdést kaptam a határőrzés mikéntjére vonatkozóan. A katonák, amit én magam is ezúton nagy tisztelettel köszönök a honvédségnek, mind ezen a téren, mind pedig a pandémia területén nyújtott tiszteletreméltó, komoly, professzionális fellépése egyelőre nélkülözhetetlenné tette vagy teszi őket a határon. Nyilvánvalóan a kiképzési szempontokat és az egyéb biztonságérzet alakulását figyelembe véve fogunk a katonai vezetéssel közösen döntést hozni abban, hogy a honvédség milyen formában vesz részt ebben a jövőben, és minden lehetőség nyitott, természetesen a tárcaközi együttműködésnek is ebben lesz szerepe. Ennél konkrétabban nem tudok és nem is akarok most válaszolni arra, hogy ennek a módját hogyan oldjuk meg.

A tartalékosokkal kapcsolatban. Általában az egész hadkötelesség, ahogy elnök úr helyesen mondta, egy állampolgári alapkötelezettség. A kérdésére azt tudom mondani, hogy én elkötelezettje vagyok az önkéntességnek, az egyrészt NATO-logikából származik, a jogrend is ezt írja elő pillanatnyilag, tehát én a magam részéről semmiképpen nem akarom azt az intellektuális vitát most lefolytatni, hogy milyen elvi lehetőségek vannak ezen változtatni. Pillanatnyilag nincs Magyarországon sorkötelesség, és ez így is marad, majd a megfelelő... Nincs is erre gyakorlatilag több mondanivalóm, hiszen ez most a helyzet, és eszerint fogunk a továbbiakban is működni.

Igen, itt az orosz agresszióra vonatkozóan szükséges-e katonai... Ezt a katonák majd meghatározzák, de a KNBSZ munkáját is ide lehet érteni, hogy az ő szempontjaikból mire lesz szükség, ehhez a civil vezetés velük egyeztetve és a kormány irányításával alkalmazkodni fog. Amikor eljön ennek az ideje, arról beszéljünk, ezek spekulációk, most pillanatnyilag nincs sem szükség, sem igény arra, hogy erre visszanyúljunk.

Létszámhelyzet - azt hiszem, ezt már érintettem, az expozémban is megemlítettem, meg kérdés is jött az életpályamodell fontosságára. Még egyszer mondom, hogy helyes irányba indult el a tárca az eddigi évek során, nagyon sokat javult az az ajánlat, amit a tárca vagy a honvédség a társadalom felé nyújt, de ezt tovább fogjuk javítani komoly szakemberek bevonásával. Jól látható módon szeretnék és én magam is szeretnék ebben részt venni, és részt is fogok venni. Az a célom, hogy láthatóan kiálljak a magyar társadalom elé, és utaljak, ha úgy tetszik, személyes példával elől haladva, hiszen magam is csatlakoztam a hadsereghez annak idején, amikor ennek más oka, mint a hazaszeretet és az eszme, a honvédség mellett való kiállás volt, nem volt, tehát ezt a példát majd szeretném a jövőben is követni és folytatni.

Ön itt utalt egy parlamenti döntésre. Ennek a részleteit egyelőre nem ismerem. Úgy tudom, hogy nagyon alacsony létszámú állományt vagy kollegát érint ez pillanatnyilag, és teljesen testidegen volt a fennálló közigazgatási szabályokhoz képest, de ennek a részleteit nem ismerem. Majd megismerem, és akkor kialakítok erről valamilyen véleményt.

A honvédelmi törvény módosítására vonatkozóan utaltam a statútumtörvényre, ezt valamilyen szinten kezeli. Egyébként ezt is egy olyan szakmai kérdésnek gondolom, amelynek a megtárgyalása, kinyitása, esetleges újragondolása

előttünk áll. Semmilyen értelemben most nem akarok elköteleződni semmilyen irány mellett.

A kézfegyverekkel való ellátás. Itt a kormánybiztos úr aktív működésével Magyarországon van már kézfegyvergyártás, és ezzel újraéledt egy régen elfelejtett hagyomány. Ez részben a honvédségben bevezetésre is került már, én magam is kaptam a cseh Bren gépkarabélyra, illetve a pisztolyra fegyverzeti kiképzést. Ez a munka tovább zajlik, ahogy utaltam is a személyes taktikai felszerelésre, a kézfegyver meghatározó jelentőségű.

Lukács képviselő úr kérdéseire érve, azt hiszem, hogy bizonyos tekintetben már feleltem, valóban egyenruhások mentek, civilek jöttek. A múltkori meghallgatáson elolvastam a 2018-as meghallgatás anyagát, akkor pont fordítva volt a probléma, amit az akkori miniszterjelölt úrnak támasztottak. Azt hiszem, hogy erről is már elmondtam, hogy a civil irányítás Nyugat-Európában teljesen megszokott és bevett módszer, mi eszerint fogunk haladni.

A kadétprogram természetesen folytatódik. Már nem emlékszem, elnézést, hogy ki kérdezte, de minden, ami az ön kérdésére is válaszolva a hagyományőrzéssel kezdve, és ezzel magam is egyébként... Ezt nem említettem az expozémban, de hagyományőrző huszár százados vagyok, ezért komoly és sok gondolatom és elképzelésem van arra vonatkozóan, hogyan érdemes egy katonai tradícióiban is kénytelen és szükségszerűen egyfajta szakadást megélt társadalomnál visszavezetni ezeket a katonai tradíciókat, majd ezekre is támaszkodva és természetesen sok minden egyéb másra támaszkodva az ifjúság nevelésébe bevonni ezeket a tradíciókat. A kadétprogramot egy kifejezetten sikeres programnak látom jómagam is, rendkívül népszerűnek érzékelem, ezért ez mindenképpen egy folytatásra ítélt és folytatandó tevékenység lesz, és minden, ami ezen a téren rendelkezésünkre áll, KatonaSuli, táborozás. A korábbi miniszter urak egyike vezette be a sportszövetséget, amit úgy értelmezek, hogy a régi MHSZ, amelyben, akik elég öregek hozzá, mindannyian részt vettünk, az MHSZ szellemiségét viszi tovább. Ezek kitűnő kezdeményezések, amelyeket folytatni szeretnék.

Most talán így nagyon elhúzódná, ha minden sort még egyszer... De azt hiszem, hogy tárgyában, lényegében minden felvetésre sikerült legalább néhány gondolatban reagálnom. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Maradt-e olyan kérdés, amire nem kaptunk választ? *(Nincs jelzés.)* Nagyon szépen köszönöm.

Mielőtt szavazásra bocsátom a kérdést, önnek is megfogalmazom azt a kérdést, amit a belügyminiszter-jelölt úrnak már megtettem. Az a helyzet, hogy az elmúlt ciklusban a Honvédelmi és rendészeti bizottság volt a parlamenti bizottságok közül a legtöbbet ülésező bizottság, a leghosszabban. Ez érthető egyébként, mert amúgy békeidőben nem kellene ezt csinálni, de konkrétan migráció, koronavírus-járvány, most a háború, tehát az van, hogy nagyon pontosan kellene a munkánkat szervezni. Ezért az a tiszteletteljes kérésem, hogy amikor, ha leteszi a miniszteri esküt, és megvan a törvényalkotási menetrend, akkor arról mindenképpen kérnénk egy konzultációt, hogy lássuk mi is, hogyan, mit kell terveznünk. Ezt a kormány nyújtja be normálisan az ülésszak elején, de most választás után ilyenkor kell benyújtani, mert új kormány van vagy lesz. Tehát kérünk egy ilyen konzultációs lehetőséget a törvényalkotási menetrend kapcsán. Nyilván ezt majd az illetékes államtitkárral meg tudjuk csinálni, csak az a helyzet, hogy a saját bizottságunk ezentúl itt fogunk ülésezni, és ezt meg kell osztani a Népjólétivel, tehát most már a programszervezésben is pontosabban kell tudnunk, hogy mikor mi van, mert sokat ülésezünk. De nyilván ez nem egy lehetetlen kérdés.

SZALAY-BOBROVNICZKY KRISTÓF honvédelmi miniszterjelölt: Köszönöm, elnök úr. Természetesen körünkben van Vargha Tamás államtitkár úr, akit parlamenti államtitkárnak kértem föl és fogok javasolni a kormányalakításkor, aki személyében már volt a Honvédelmi Minisztériumban államtitkár, kiválóan ismeri a területet, és amit a Külügyminisztériumban idáig vezetett, az is egy számunkra fontos hozzáadott érték, pontosan ismeri a parlamenti munkát és az abból következő feladatainkat, úgyhogy vele egyetértésben és együttműködve elnök úr igényének maximálisan meg fogunk felelni a törvényhozási munkát illetően.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. *(Jelzésre:)* Bocsánat. *(Dr. Harangozó Tamás: Félig-meddig ügyrendi.)* Igen.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Csak amíg miniszterjelölt úr is itt van. Mi itt ebben a bizottságban már egyszer elfogadtuk, hogy a választások után nem sokkal a drónüggyel kapcsolatban kapunk tájékoztatást.

ELNÖK: Igen, bocsánat, csak ezt elfelejtettem mondani. Tehát a korábbi határozatunknak megfelelően az a sajátos helyzet van, hogy amikor a ciklusnak vége van, akkor azok a határozatok, amelyeket a korábbi Honvédelmi bizottság elfogadott saját maga programja szempontjából, de nem hajtotta végre különböző okok miatt, azt lejártnak kell tekinteni. Tehát most ilyen határozatunk nincs. De ettől függetlenül én már jeleztem a parancsnok úrnak, hogy pont a drónügyben a zárt bizottsági ülésen azt a tájékoztatást igényli az új bizottság is, tehát egy ilyen vonatkozású zárt bizottsági ülést mindenképpen fogunk tartani.

A másik, az viszont, hogy a korábbi honvédelmi miniszter urat azokban a kérdésekben meghallgassunk, amit elfogadtunk egyébként, csak nem tudtunk már megszervezni, értelmetlen szerintem. Tehát ha megengedik, azt nem újítjuk meg, hanem csak ebben az ügyben tárgyalunk, mert ott az előterjesztők önök voltak, vagyis a kérelmezők, de azt akkor tárgytalannak vagy okafogyottnak tekintem, viszont a drónügyet nem, azt meg fogjuk szervezni, és a honvédség szakembereit várjuk majd az egyeztetésre, de ezt egyeztetjük. A miniszterjelölt urat azért nem várjuk, mert most még csak miniszterjelölt úr, tehát jogilag meg fogalmilag sem tud tájékoztatást adni ilyesmiről, meg egyébként is az volt a célunk, hogy a katonákat kérdezzük meg. Tehát ez nem marad el, hogyha ezt elfogadja Harangozó úr. *(Dr. Harangozó Tamás: Persze.)* Oké, köszönöm szépen.

Határozathozatal

Akkor, tisztelt bizottság, ki az, aki támogatja Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszterré történő kinevezését? Kérem, jelezzék! *(Szavazás.)* 6 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 2 nem. A Honvédelmi bizottság Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszterré történő kinevezését támogatja. Nagyon szépen köszönjük.

Az ülés berekesztése

A bizottsági ülésnek vége, köszönjük szépen a megjelenést, és akkor ígéretünkhöz híven még lesz egy kis idő, hogy átmenjenek. Köszönöm szépen.

SZALAY-BOBROVNICZKY KRISTÓF honvédelmi miniszterjelölt: Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 19 perc)

Kósa Lajos
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Vicai Erika és Földi Erika